

ЮНАК

ЛЮТИЙ 1972 FEBRUARY

● **Ілюстратори цього числа:** Ілюстрація на 2-й стор. обкладинки — ст. пл. Юрій Савицький. Графічне оформлення 1-ої сторінки — ст. пл. Люба Мазяр. ● **Ілюстрації в тексті:** ст. пл. Люба Мазяр, пл. уч. Павло Чарський, пл. сен. Володимир Пилишенко-Гарпун. ● **Світлина і віконце на обкладинці:** В місяці лютому відбувається в Японії, у місцевості Саппоро, 11-та з черги Зимово Олімпіада. З цієї нагоди містимо ці ілюстрації.

РІК X
Ч. 2 (104)
ЛЮТИЙ
1972

ЗМІСТ

Сторінка

- 1 Ілюстрації до змісту цього числа
- 2 Подруга Гребля: Національне почуття живе в душі кожної людини
- 3 **: "Лісова Пісня", скульптура-ілюстрація В. Швецева
- 4 **: Д-р Леонід Дмовховський
- 5 **: Що таке УВО?
- 6 С. Парфанович: Невелика історія малого звірка
- 8 У. Бачинська: Колись і тепер
- 8 **: Чи знаєш ти, хто чим є?
- 9 Л. Ю.: Екологія і бочки з капусти
- 10 Підготовляємося до 3-ої пластової проби
- 11 Звернення Головної Пластової Булави
- 12 Ю. І. Павлічко: Гей, хто в лісі не буває!
- 14 Вечірні розмови мухи з комарем
- 15 Фоторепортер питає...
- 16 В. Федевич: Ювілейна Пластова Зустріч в Австралії
- 18 М. Лапка: Славко Чорний
- 19 Хроніка
- 24 Р. Купчинський: Марш лещатарів
- 24 Туркиня: А в Канаді зима...
- 25 Я. Кривоніс: 13-ті українські легкоатлетичні першості УСЦАК
- 28 Список датків на пресфонд "Юнака" і посмертна згадка

"Юнак" — журнал пластового юнацтва. Появляється щомісяця крім липня і серпня. Видає Головна Пластова Булава. Редагує колегія. **Головний редактор:** пл. сен. Ольга Кузьмович. **Члени редакційної колегії:** ст. пл. Уляна Близняк, пл. сен. Тоня Горохович, пл. сен. Омелян Тарнавський і пл. сен. Олександра Юзенів. **Технічний редактор і адміністратор:** пл. сен. Омелян Тарнавський.

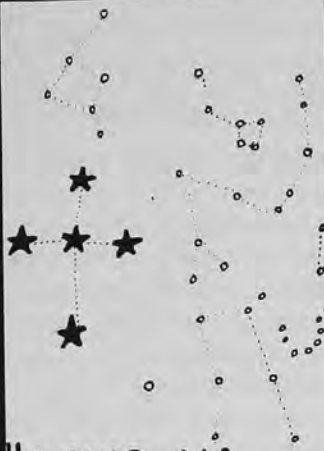
Річна передплата: США і Канада (у валюті своєї країни) — \$7.50 (за два роки — 1972/73 — \$14.00), Австралія — 4.50 австр. дол., Австрія — 100 шіл., Аргентина — 6.00 пез., Бельгія — 150.00 бел. фр., Бразилія — 200.00 кр., Вел. Британія — 1.00 фунт, Німеччина — 12.50 н. м., Франція — 15 фр. **Ціна одного числа:** у США і Канаді — 75 центів.

Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора. — Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

ЮНАК

ЛЮТИЙ 1972

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ:

"ДАНО НА
° БЕСКИДІ
ПІД СУЗІР'ЯМ
ПІВД. ХРЕСТА..."

ТРЕБА НАМ
ЗНАТИ...

ПІДГОТОВЛЯЄ-
МОСЯ ДО
III-ої ПРОБИ!

ЕКОЛОГІЯ І
БОЧКИ З
КАПУСТИ

КОЛИСЬ І
ТЕПЕР...

Ю-ТА ПЛАСТОВА
ОРЛИКІЯДА

ГЕЙ, ХТО
В ЛІСІ
НЕ БУВАЄ!

НАЦІОНАЛЬНЕ ПОЧУТТЯ ЖИВЕ В ДУШІ КОЖНОЇ ЛЮДИНИ.

"Сидіти за ґратами нікому не легко.
Але ж не поважати себе — ще важче".
(Валентин Мороз: "Замість останнього слова")

Дорогі Юні Подруги і Друзі!

Валентин Мороз, написавши свій відомий есей «Серед снігів», коли його арештували вдруге у 1970 році, подав суддям на письмі своє останнє слово. Він вирішив бойкотувати цей суд як безпідставний і тому думки свої замість промови висловив на папері. Це «слово» в Україні передають у відписах з рук до рук, передісталось оце воно і до нас.

У цій своїй заяві В. Мороз стверджує, що його судять безпідставно, що таких невинних кілька десятків українців від 1965 року уряд посадив за ґрати, заперечуючи всяку справедливість і демократизм. Але це не залякує людей. Навпаки, появляється щораз більше позацензурної літератури, зростає зацікавлення процесами українського відродження не тільки всередині СРСР, але й у світі. Репресії підсилюють жертвовність, а там, де є жертви, з'являються мученики, народжується віра.

Валентин Мороз доводить суддям, що його арешт і засуд будуть новим прапором, під який ставатимуть до боротьби все нові когорти молоді. В сучасній Україні, де є 300,000 студентів і де можна використати всі модерні засоби комунікації, кожне явище стає швидко масовим. І спротив режимові стає також масовим. Большевицький уряд в Україні нічого не виграє своїми переслідуваннями. Він повинен шукати інших шляхів для заспокоєння потреб своїх громадян, якщо цей уряд є справді для добра людей. Коли Мороза засудять, заявляє підсудний, інтерес до справи, за яку він терпить, зростає. Мороз не заломиться, він готовий до боротьби.

ПОРОЖНЕЧІ НЕ БУДЕ...

Засуд Валентина Мороза на 14 років (вже другий раз, в 1970 р.) не спричинив порожнечі. Національні почування зростають серед українців. Вони не питаються офіційного дозволу на це советського уряду. Думки не можна ув'язнити. Велика кількість політичних в'язнів у СРСР (газета «Кристен Саєнс Монітор», Бостон, США, подає, що їх тепер 1,000,000), зокрема ті, що незламні, переносять крім фізичних ще й психічні тортури. Їх дають до божевільні, щоб стали не тільки фізичними, але й психічними каліками. Проти таких нелюдяних способів знущання виступили навіть ті, що стоять близько советського режиму в СРСР. Росіянин — академік Андрій Сахаров з трьома іншими науковцями створили в СРСР «Комітет для оборони прав людини». Цей комітет звернувся до міжнародного конгресу психіатрів, щоб вони вглянули у явище перебування у божевільнях здорових людей. А. Сахаров, дбаючи за добро своєї країни, звернувся був до членів президії верховного совєта СРСР відкритим листом, щоб уряд керувався супроти громадян постановами конституції, а не деспотією поліції.

ІВАН СВІТЛИЧНИЙ

Жорстокість розправи з Валентином Морозом (14 років ув'язнення) не припинила наростання спротиву в Україні. Про В. Мороза тепер знає не тільки ціла Україна, але й увесь світ. Однак деспотія діє далі. Ось 13 січня ц. р. у Києві, Львові, Москві та Ленінграді знову відбулися обшуки домів, звільнення з праці, арешти. Світова преса подає, що арештовано нових 21 особу в Києві та Львові. Покищо відомо, що серед арештованих є Іван Світличний

СВЯТОСЛАВ КАРАВАНСЬКИЙ

та Вячеслав Чорновіл. Уряд далі веде посилену контролю над поведінкою туристів, над листуванням громадян із закордоном, посилилася боротьба з релігією; преса, література, наука стали сліпим знаряддям режиму, щоб вибілювати систему та оплюгавлювати те, що святе і дороге українцям і людям взагалі. Тому в СССР арештування не є найбільшою небезпекою для людини. Куди важче не заломатися, зберегти свою людську і національну гідність.

ЯКА Ж НАША ПОСТАВА ДО ЦИХ ПОДІЙ?

Треба нам не тільки знати всі ці процеси і події, але якнайглибше вникнути в їх суть. Пізнавайте, Друзі і Подруги, духовість творчої молоді в Україні з літератури, з матеріалів, які передістаються до нас. Читайте пресу, слідкуйте за подіями. Дискутуйте про них. Хай кожна справа, така як оборона мови, охорона архівів, історичних пам'яток, церков, зневажання могил національних героїв тощо не будуть байдужими для Вас.

Влаштовуйте відчити та концерти, у програмі яких буде творчість молодих композиторів, поетів, письменників з України, відвідуйте виставки картин, вивчайте культуру сучасної України не тільки у школах українознавства, але поза нею — на сходинах, у спеціальних гуртках, при нагоді гостин тощо. Це буде оберігати Вас від безідейности, збайдужіння, від по-рожнечі в житті, що є таким частим явищем серед молоді нашого довкілля, — молоді, яка живе в достатках, але без духового корму.

Скоб!

Подруга Гребля

“ЛІСОВА ПІСНЯ” Скульптура-ілюстрація

З найбільшою силою талант і духовість Лесі Українки віддзеркалені у шедеврї поетки «Лісова пісня». У ювілейному 1971 році постало багато нових праць для прославлення Лесі Українки. Ось скульптура-ілюстрація до «Лісової пісні» В. Швецева. Вона зображує момент, коли Мавка перетворилась на вербу. Лукаш, повернувши з блукання по лісі, взяв сопілку, що її вирізав його син з верби, і загравав. Голос сопілки промовив словами:

*Як солодко грає,
як глибоко крає,
розтинає білі груди,
серденько виймає...*

Співала Мавчина душа, потішала Лукаша, що вона не вмерла, душа безсмертна.

*— О, не журися за тіло!
Ясним вогнем засвітилось воно,
чистим палючим, як добре вино,
вільними іскрами вгору злетіло.
Легкий, пухкий попільець
ляже, вернувшись, в рідну землицю,
вкупі з водою там зростить вербицю, —
стане початком тоді мій кінець.*

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

Українського Робітничого Союзу

**ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРЕДОВОЇ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ
УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ В КАНАДІ І АМЕРИЦІ**

Модерні — першої класи — забезпечені поліси на життя; Допомога окалічілим і немічним членам; Стипендії і стипендійна допомога студіюючій молоді у вищих школах; Дитячі підприємства, таборування і Курси Українознавства; "Народна Воля", "Форум" журнал молоді в англійській мові і відпочинкова оселя "Верховина".

По ближчі інформації пишть або телефонуйте до місцевих секретарів і організаторів УРСюзу; до його головного організатора на Канаду Анатолія Білоцерківського на адресу: 490 Oka St., LaSalle, Quebec, Canada, Tel. (514) 366-1775 або до Головної Канцелярії УРСюзу — 440 Wyoming Ave., Scranton, Pa., U.S.A. Tel. (717) 342-0937.

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

Д-Р ЛЕОНІД ДМОХОВСЬКИЙ

Д-р Леонід Дмоховський разом із своєю співробітницею, д-р Елізабет С. Пріорі, під час досліджень у лабораторії шпиталю у Гюстоні, США, де він разом з іншими науковцями добився епохального відкриття: вирощення вірусу ракової клітини.

Д-р Леонід Дмоховський, уродженець України, син адвоката і судді Романа Дмоховського з Перемишля — сьогодні широко відомий в міжнародному медично-науковому світі завдяки своїй праці над модерними дослідженнями вірусів рака (пістряка).

У цьому напрямі він працює вже від 1957 року на терені США, і його прізвище було вже не раз на сторінках преси, зокрема науково-медичної.

Вліті останнього року міжнародні пресові агенції, а за ними майже всі газети, принесли на своїх сторінках вістку про епохальне відкриття, яке вдалося зробити д-рові Дмоховському в ділянці, в якій він увесь час працює, а саме ізолювати вірусу клітин 5-річного хлопчика, що помер на рака лімфатичних залоз. З цього вірусу д-р Дмоховський виростив культуру, яка відкриває можливості не тільки дійти до причин злоякісних новотворів у людському організмі, але й створити можливості їх усувати окремою вакциною.

Своє відкриття д-р Дмоховський зробив враз з іншими науковцями-співробітниками у відомому шпиталі М. Ендерсона в Гюстоні, Техас, США, де він, як і в місцевому університеті, є професором і головою вірусологічного відділу. У веденні дослідів допомагає спеціальна вірусово-пістрякова програма Крайового Ракового Інституту Америки.

Д-р Леонід Дмоховський є від довгих років членом Українського Лікарського Товариства Північної Америки і автором численних статей в «Лікарському Віснику».

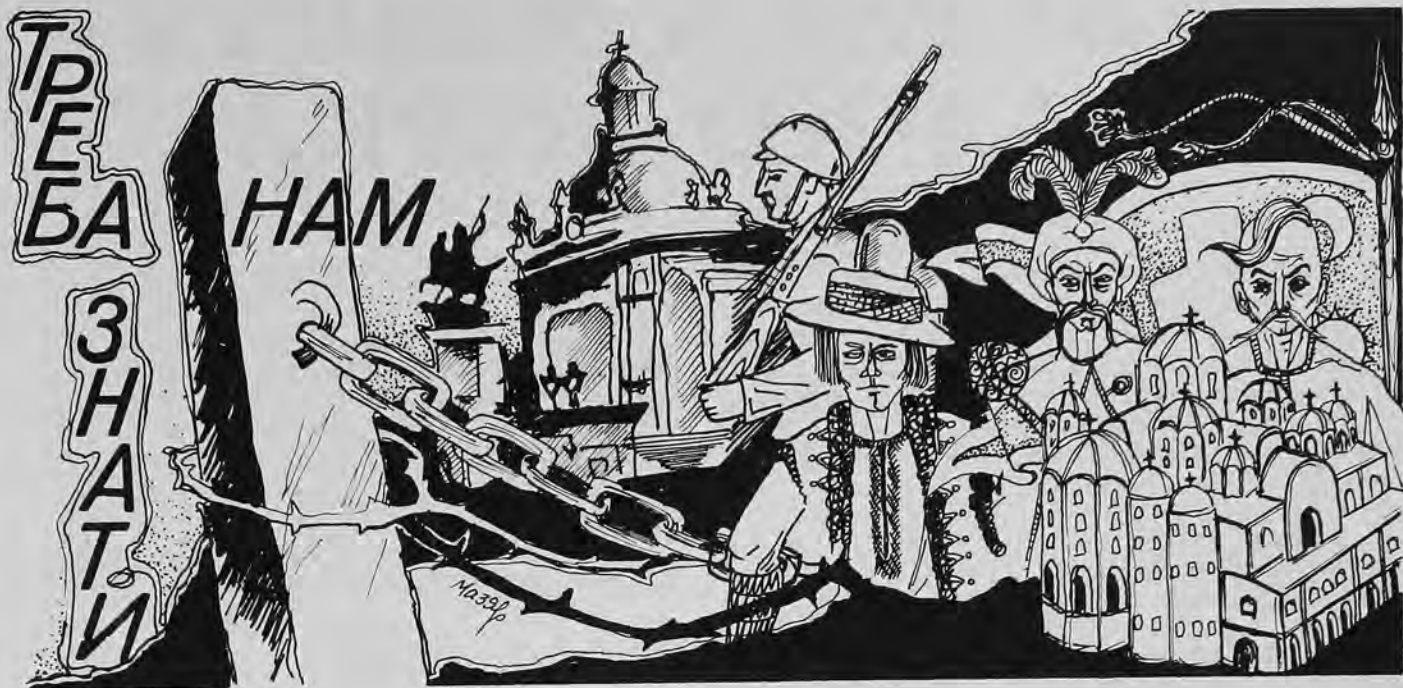
Українська спільнота справді може бути горда, що саме українець стоїть у перших рядах наступу на непоборну до цього часу страшну недугу пістряка, що забирає стільки жертв і в нашій громаді.

Роман Бабовал

згоріли
за обрієм метелики
срібні як згорають ліси
де живуть
люті карлики
пригоріцями
зачерпнім трохи голубого
неба що за нами
і може нагадаємо собі
де родяться дівчата
із цнотливими прізвищами
у моїй клітці бляшаний
спить жар-птиця
а я живлюся
її круглими снами.

Лювен, Бельгія, 1971 р.

Що таке УВО?

В місяці лютому багато пластунок, а зокрема курені імени Ольги Басараб, відзначають річницю її смерті. Звичайно, в такому відзначенні відбуваються також гутірки про Ольгу Басараб, її життя і трагічну смерть у польській тюрмі. Підкреслюють, що вона була членом УВО і що саме з цього приводу її арештувала польська поліція.

Ми певні, однак, що не всі читачі добре знають, що ці три літери «УВО» точно означають і як в них міститься частина історії України після 1-шої світової війни.

УВО — це Українська Військова Організація, яка постала в серпні 1920-го року на західних землях України, а точніше у Львові, як реакція на польський терор після зайняття поляками Галичини в 1918-19 роках. Хоч договір у Версалі 28 червня 1919 р. між державами Антанти і Польщею забезпечував українській меншині на західних українських землях (що дісталися Польщі) рівність перед законом, право на свою мову, право утримувати свої школи і навчати рідної мови — польське військо, яке зайняло ці землі, ширило справжній терор серед українського населення. Міжнародний Червоний Хрест подавав, що в 1919-20 роках було близько 70,000 українців, ув'язнених у тюрмах і концентраційних таборах. І саме цей терор був причиною, що українські військовики, які

повернулися додому після закінчення 1-ої світової війни, почали організувати, враз із населенням, акцію опору проти польської влади. Для цієї акції створено власне Українську Військову Організацію, звану усім як УВО, — яка мала за завдання продовжувати боротьбу за державну суверенність України. Ініціаторами УВО були колишні члени Українських Січових Стрільців і Корпусу Січових Стрільців, а керівником її став полковник Євген Коновалець.

УВО поширилася на всі частини західних земель України, а її члени виконали за час її існування ряд терористичних актів проти польської влади, як напр. бомбові атентати, пошкодження залізничних шляхів і телефонічних сполучень, замах на польських державних урядовців, підпали маєтків, державних будинків, сховищ і т. п. Одним з найбільш відомих актів УВО був невдалий замах на президента польської держави Й. Пілсудського, що його виконав у Львові в 1921 році студент і член УВО Степан Федак. Члени УВО були сильно переслідувані і майже всі були арештовані та перебували в польських тюрмах. Саме як член УВО була арештована Ольга Басараб, у якої найшли під час ревізії матеріяли УВО.

УВО діяла до 1929 року, коли перетворилася в політичну організацію, яку засновано під назвою Організація Українських Націоналістів (ОУН).

НЕВЕЛИКА ІСТОРІЯ МАЛОГО ЗВІРКА

Ілюстрації виконав пл. уч. Павло Чарський.

Старий розтрясений вантажник ледве посувався по горяній дорозі. Він клекотав, тарахкотів, смердів і чадів та перекидався з боку на бік. Його вів пан професор Макс, і коли він намірювався перекинутись, лаяв його по-еспанському, чи там по-мексиканському. Мабуть трачилось розумів тільки цю мову, бо все ж ліз далі і не робив небезпечних аварій.

Внизу, глибоко у стіп гір лежав Пацифік. Згори він був наче гладеньке безмірне дзеркало. Тільки до берегів він прибував срібними шумами і викидав їх на скелі. Притишений шурхіт долітав знизу. Кокосові пальми хитали своїми розчухраними коронами і бігли рядками уздовж дороги. Часто краєвид поширювався у простору високорівню, порослу джунглем і пальмовим лісом. У ньому були житла туземних індіан, що майже не різнилися від тих, що в них жили тисячі літ тому предки оцих інків.

Вантажник минав їхні житла. Пан професор пояснював туристам, що траплялося при дорозі. Поруч нього сидів молодий чорнявий хлопець. Він допомагав йому в часі дороги, бо ануж, вегікулові захочеться дістати дефект, забракне води, сплосне колесо. Треба тоді щось порадити. Хозе був скорий і радий до послуг. І вмів трохи по-англійському, тож був корисний при розмові з пасажиром.

Пан професор спинював тарахкало в дорозі, коли було щось цікаве. Так пасажир оглянувши великі гнізда деревних мурашок (пан професор казав, що то терміти), попугав, що кричали в джунглях, пташок, що підносилися з гілки про-

сто вгору і були схожі на камінці, що їх хтось викинув з руки.

Час-від-часу появлявся уздовж дороги напівголий хлопець і пропонував купно. Були там кришталі кварцу, схожі на діаманти, тільки не такі сяйкі, були черепки, фігурки з глини й каміння, індіанські різьби й вироби з кораликів. Пан професор розглядав їх критичним оком і купував, коли йому щось було до вподоби. З кишені в штанах він видобував незмінного пезо і давав хлопцеві, не питаючи навіть про ціну.

— Навіщо вам це? — питає пан Мирон. Він, як і дві молоді пані, був пасажиром в цьому вегікулі.

— Я, знаєте, люблю мистецтво, — мав готову відповідь провідник. Мабуть, вживав її не раз. — Але якщо ви зацікавлені, можу вам відшити.

— Ну, добре, алеж ви купуєте не лише оці предмети, але й різне інше. От, ви торгували попугая. Мабуть, вам не вдалося, бо недобили торгів. Навіщо вам його?

Пан професор пояснював: я природник. Викладав на університеті в Каліфорнії. Тепер живу в Мексико, маю свою туристичну фірму і...

Пані переглянулися і підсміхнулися злегка. Шукаючи нагоди дістатися вглиб краю, вони натрапили на оцю фірму, що розпоряджала одним підтоптанним вантажником.

— Можете їхати, заохотив їх Карльос, один з готелевої прислуги. — Макс файний хлоп. Ка-

же, що він був професором. Але не знає навіть, в котрому університеті. Одно певне — він з Брукліну, і був тут гребцем на човні, що возить туристів. Дечого навчився, решту придумав і якось живе. Можете з ним їхати.

Тож поїхали. Насправді їзда тою старою калошею не була приємна, алеж можна було оглянути шматок країни і приглянутись до життя людей. Їхнє головне заняття в тих місцях — була підготовка і продаж копри. Уздовж дороги кіпці кокосових горіхів, де-не-де ще цілі. Інших повідкривали і вони сохнули на сонці. Купці купували їх мішками і везли вглиб країни, де фабрики, або продавали їх до сусідніх Держав Північної Америки. Там копру переробляли на кокосову олію, кока, для цукорняних виробів і далі на мило, мастила, креми тощо. Лежали теж кіпцями шкара-луші з горіхів. Частину з них уже тут на місці переробляли на кокосове волокно та різні вироби з нього, як от хідники, витирачки, мати тощо. Туристів цікавив той побут та життя людей. Тож, чи пан професор був справжній, чи тільки підроблений — не було для них важливе.

З гушавини вийшов бронзовошкірний хлопець. Тримав за хвіст невеликого звірка. Вальцовате тіло покрите рожевуватим щитом кольору шкіри. Мала голова закінчувалася рилком. Малі очі, без зацікавлення, по боках голови. Ані їм, ані голові, мабуть, не шкодила, що їхній власник висів вниз головою. Хлопець мотав звірка за хвіст. Пан професор спинив «авто», як його називав.

— Це панцерник. Його тут називають армадійо. Він лагідний і безбоязкий, можете його взяти в руку.

Так, це правда. Оцей опанцерений лицар давніх епох не потребував нікого боятися. Його хоронив одяг.

Пані розглядали звірка. У той час пан професор видобув свого незмінного пезо, і його помічник узяв звірка. Не боронився. Устроїв у кишеню і тра-ра-ра — поїхали далі.

— Що ж з ним робитимете? — питала пані.

— Та пушу до городу, хай собі там живе. Може придатися.

— Що ж він їсть і що їстиме у вас, — цікавився пан Мирон.

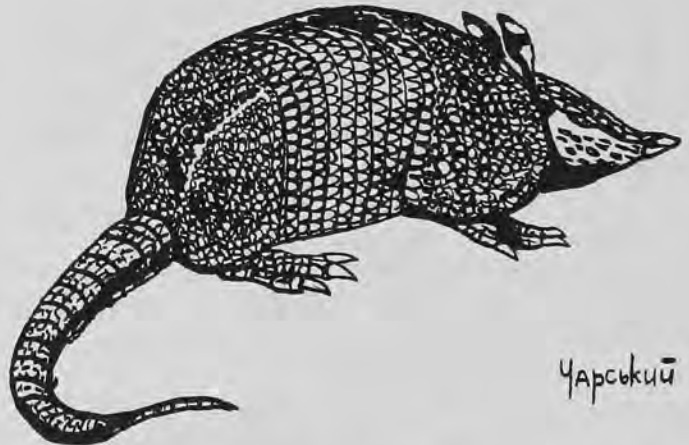
Під час коли професор розказував про звички панцерника, він сам звинувся в клубок і смачно заснув. Треба знати, що не всі панцерники можуть звиватися — їм заважає панцер. Але цей — мексиканський, може. Так пояснював пан професор, а згодом і ми вчитали в книжці. А їсть він хробаків, комах, овочі — що попаде.

Чорні свині шукали харчів по дорозі. Їх треба було проганяти від горіхів: набравши їх у рило — хрупали смачно. Виголоджені, сухоребрі пси всі одної пісковатої масти теж підкрадалися до горіхів, щоб заспокоїти свій постійний голод.

Тра-та-та-та тарахкотів старик в поворотній дорозі. А панцерник спав собі смачно в кишені. Може й мав жінку й малих десь там у джунглі, але йому було до них байдуже. Спав смачно, і на його обличчі було задоволення. Приємно виспатись досита. Пан Мирон купив його від Макса.

Покінчилися вакації, дозвілля майнуло швидко наче думка. І були знову будні, біг авт на просторах американських дорогах, поспіх і праця.

Пані Надя — одна з тих, що їхала тоді з Максом його «автом», навідалась до пана Мирона. Він запросив її, щоб познайомилась із його родиною. Хлопці, мабуть, цікавилися тваринами. Був у них хом'ячок, що бігав по колесі, були два сині попугайчики, що виводили малих у клітці. Були черепахи, крілик альбіно пухкий і привітний, кілька морських свинок, білі мишки... там справді був малий зоологічний город.

Але з усіх хлопці найбільше любили панцерника-армадійо. З властивою йому добродушністю він примирився з неволею, а ще ж годували його і жив собі та, мабуть, нічим не журився.

Своїми трохи незграбними, кучими ніжками тупав по кімнаті, і всі знали, де він тепер, той Панчо, як його називали. Навіть навчився відповідати на цей поклик. Не противився теж, коли до хлопців приходили приятелі, і вони баламкали ним, підвішуючи на хвості. Зараз же після таких вправ Панчо почував охоту спати. Закривши малі очка засипляв будь-де, і люди сміялися з нього.

Чи снилося йому щось в таку пору? Чи загально в такій маленькій голівці може щось снитися? А може в ній дрімав спогад рідного Мексика? Воно було далеко за горами, пустелями, джунглями й лісами...

Софія Парфанович

КОЛИСЬ І ТЕПЕР

(Головна тема: «Затроєння природи»)

Колись: була я краса,
розкішна земля...
колись була світом барвистої природи.

Тепер: я не та,
я — знищена краса,
я — затроєна природа!

Колись: була я вода,
цілюща вода...
вода, яка плила, пропливала,
життя рослинам і звірятам давала.
І людей не забувала.
Колись була я життям для риб,
колись була я чиста й синя...

Тепер: я вода,
змішана із недоїдками смачного пікніку,
затроєна хемічними речовинами
індустрії,
і знищена нафтовим промислом...
Колись були гуси й качки на берегах,
А тепер тільки — пір'я... сіре пір'я...

Колись: була я земля —
родюча земля,
земля, де квіти розквітали,
де дощі життя давали,
— де жила краса.

Тепер: я — земля,
засмічена земля,
земля без квітів, без дерев, краси,
земля, на якій вже проміння з ранньою
росою не граються...
Тепер я земля поранена глибокими
тунелями, високими мостами,
знищена атомовими відпадками.

Колись: було я небо.

Сине, прозоре небо — КОЛИСЬ...

Крізь яке пересувалися білі баранчики
хмаринок,

Прикрашене різноманітними стрічками
веселки,

А увечорі поцятковане мерехтливими
зірками.

Тепер: я сіре, похмуре небо,
в яким пташки не літають,
веселки красками не грають — ніщо
не живе...

Тепер — я небо протинане залізними
птахами...

Небо задимлене фабричними димарями.

Ох, бідна я,

Ох, знищена я...

людиною... в погоні за вигодами життя, людиною,
яка для задоволення своєї амбіції і поширення цивілізації нищить мене безпощадно...

Пл. розв. Уляна Бачинська

(Нагороджений допис з літературного конкурсу юнацтва у Філядельфії)

ЧИ ЗНАЄШ ТИ, ХТО ЧИМ Є???

Перевір своє знання: котрі числа відповідають котрим буквам?

I. Назви виконуваних становищ:

- Президент Карпатської України
- Довголітній редактор журналу «Готуйсь»
- Перший Начальний Пластун
- Відомий поет 60-тих років
- Директор Пластового Музею
- Перший редактор журналу УПУ «Юнак»
- Автор тексту пластового гимну
- Теперішній голова ГПБулави

II. Імена тих, що виконують (-вали) названі становища:

- Василь Палієнко
- Любомир Онишкевич
- Леонід Бачинський
- Леся Храплива
- Северин Левицький
- Василь Симоненко
- о. Августин Волошин
- Олександр Тисовський

Відповідь: 1 є, 2 л, 3 г, 4 б, 5 в, 6 г, 7 а, 8 є

ЕКОЛОГІЯ І БОЧКИ З КАПУСТИ

Ірка приготувалась до сходин свого гуртка «Мальви». Сиділа і переглядала різні старі й нові журнали, бо хотіла дуже, щоб сходини були цікаві і щоб її гутірка зацікавила юначок. А тема гутірки була вже давно намічена — ЕКОЛОГІЯ.

Екологія — це слово, якого ще недавно ніхто не чув. Тепер же воно стало дуже модним, особливо в США. Вживають його, чи треба, чи не треба. От, гіппіси влаштовують величезні зібрання, маніфестації для протестів проти забруднення повітря; поважні громадяни турбуються галасом джетів, винищуванням пташні, звірини; журнали, репортери піднаходять сенсаційні випадки і факти то про процент бруду в повітрі, то в воді і т. д. Може й справді треба бити на сполох, може й справді небезпека велика. Чи так, чи ні — Ірка вирішила й собі «використати екологію».

Екологія — це наука про відношення живих організмів до оточення, — говорила Ірка... Ірка це все старанно вчитала в різних журналах і тепер говорила цілком переконано про те, чому риби вигибають у річках: «...якщо вода дуже занечищена, бактерії мають забагато поживи, вони дуже множаться, а інфузорії не вспівають їх з'їсти. Велика кількість бактерій зуживає багато кисню, кількість кисню, розчиненого у воді, обнижується до тої міри, що деякі риби вже не можуть у тій воді вижити...» І ще багато, багато наговорила. А тоді кожна з юначок читала вістки на тему нечистого оточення, що їх повинаходили в журналах та часописах з останніх двох тижнів. Таке бо мали завдання:

- про шкідливість порошоків до прання,
- про тонни пляшок, баньок, картонів, які додають до занечищення міста,
- отруйні гази з авт,
- хемічні відпадки, скидувані в ріки...

В кожному разі — настрої на сходинах став поганий, безнадійний. Ірка витягнула ще витяте із щоденника фото і прочитала підпис: «Бойскавти очищують від сміття ріку Меррі-вотер». На фото заболочені, по пояс в ріці бойскавти, сміючись, показують витягунані з дна ріки «трофеї» — автові колеса, парасолі, крісла, баняки...

— Що ми могли б зробити такого? — спитала. І здригнулась на думку, щоб лізти десь у ріку і витягати погнилі дошки...

Не могли нічого видумати, хоч думали на-

пружено. Всі проекти були для них замало естетичні, вимагали неприємної праці і не обіцявали видного, гарного успіху. «Мальви» не були ще готові до чогось такого.

— Не шукаймо далеко. Дивімся тут біля себе, — конечно хотіла щось видумати Ірка. Але домівка була свіжо помальована, відновлена... хоч і положена у поганій ділянці міста, де на вулицях сиділи гіппіси, у дверях будинків гніздилися наркомани, сміття в баньках і поза ними займало половину хідників.

Марта безнадійно дивилась через вікно. Вона й так ніколи не мала щастя щось видумати. Але цим разом підняла руку.

— Гей, дивіться!

Всі прискочили до вікна. Напроти була велика харчова крамниця.

— Бачите ці бочки?! — поволі говорила Марта. Вона ще не була певна, чи її плян можна буде здійснити. Робітники виносили з підвалу пусті скриньки від овочів, ломили їх і складали накуп. А також виносили дерев'яні бочки.

— Ми могли б у тих бочках насадити квіти і так держати їх біля домівки на вулиці.

Не всі ще розуміли, але Ірка і Марта вже збігли вниз. Бочки були від квашеної капусти, і робітники радо віддали їх дівчатам. Занесли їх до домівки і склали під сходами.

Бочки були, але не так легко у великому місті наповнити їх землею. Тому обговорили цілий плян дії. Вирішено: у п'ятницю принесуть з недалеких руїн цеглини і ними виповнять бочки до $\frac{3}{4}$. Ліда й Марта попросять своїх батьків привезти по мішкові землі від огородинка. Христя і Оля привезуть квіти — петунії й айстри. Оріся й Ірка в четвер уже помалюють бочки на зелено.

Так і сталось. У п'ятницю бочки були гарно вимальовані. Уставили їх вздовж вулиці напроти домівки, виповнили цеглами, засипали землею, засадили квіти. Підлили.

І о 7-ій годині, коли молодь стала сходитись до домівки і під домівку — не впізнавали вулиці. А «Рісі» зараз же того дня зголосили кошовому, що хочуть посадити біля домівки дерево.

Нехай, нехай садять, — казали «Мальви». — Тепер вже не штука таке видумати.

Чи квіти в бочках мають щось спільне з екологією?

ПІДГОТОВЛЯЄМОСЯ ДО 3-ОЇ ПЛАСТОВОЇ ПРОБИ.

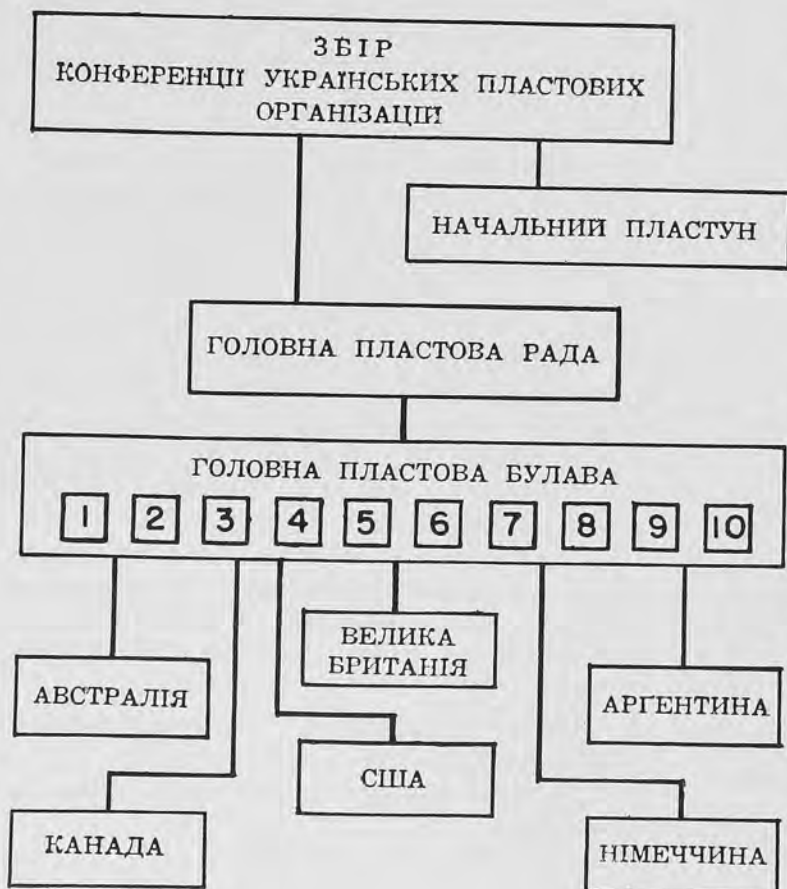
Наші читачі звернулися до нас із проханням подавати на сторінках «Юнака» матеріали для підготовки до 3-ої пластової проби, які не раз важко знайти і з ними добре ознайомитися. Виконуючи це прохання, починаємо подавати такі інформації. Звичайно, найбільше нашого юнацтва підготовляється складати третю пробу на Святі Юрія в травні, а зимові місяці використовує на

здавання теоретичних вмілостей. Тому розпочинаємо нашу рубрику від інформацій про 4-ту точку вимог до 3-ої проби: **Знає загальну організаційну побудову Центрального Пластового Проводу.**

Як відомо, на чолі цілого пластового руху стояв Начальний Пластун як символ єдності і безперервної дії та традиції. Начальний Плас-

УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТ

ГОЛОВНИЙ ПЛАСТОВИЙ ПРОВІД обраний на 5-ому Зборі КУПО 1970 р.

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА РАДА

Президія: голова — пл. сен. Ольга Кізьмич, заст. голови — пл. сен. Любомир Романків, секретар — пл. сен. Олександра Юзенів, члени — пл. сен. Олександр Бережницький і пл. сен. Ярослав Лучкань. — До пленуму ГПРади входять кожнорасні голови Крайових Пластових Рад.

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

Голова — пл. сен. Василь Палієнко, заст. голови — пл. сен. Микола Плав'юк, генеральний секретар — пл. сен. Степан Мармаш, керівник виховної діяльності — пл. сен. Юрій Даревич, керівник дослідно-планувальної комісії — пл. сен. Юрій Ференцевич, референт фінансів та господарства — пл. сен. Юрій Борис, референт Пластприяту — інж. Ігор Березовський. Крім цього до ГПБ увійшли обрані окремими з'їздами, а саме: голова Українського Пластового Сеньйорату — пл. сен. Юрій Цегельський, булавний Уладу Старших Пластунів — ст. пл. Степан Генік-Березовський і булавна Уладу Старших Пластунів — ст. пл. Софія Мартинець.

Члени ГПБулави мають в поодиноких сортах своїх співробітників, а в міру потреби ГПБ кооптує ще дальших членів, яких потверджує Головна Пластова Рада.

тун, проф. Северин Левицький, помер 30 січня 1962 р., і від того часу цей пост не зайнятий аж до сьогоднішнього дня. Згідно з ухвалою всього пластового членства в 1971-ому р. проведено вибір чергового Начального Пластуна, а його вислід буде проголошений у перших місяцях цього року.

Для втримання ідейної єдності крайових пластових організацій, що діють самостійно в шістьох країнах вільного світу, постала у 1954 р. Конференція Українських Пластових Організацій (КУПО), яка відбуває щотри роки свої з'їзди, в яких беруть участь представники крайових пластових організацій або їхні уповноважені. Останній Збір КУПО, п'ятий з черги, відбувся в Канаді у вересні 1970 р. На таких з'їздах делегати спільно обговорюють пластову діяльність, ухвалюють постанови для збереження єдності цілого пластового руху в країнах поселення і також обирають центральний пластовий провід, який діє поміж поодинокими Зборами КУПО, а це Головну Пластову Раду (ГПР) і Головну Пластову Булаву (ГПБ). Завдання цього проводу точно устійнене у статуті КУПО.

ГПРада складається з президії: п'ять членів, що їх обирають на Зборі КУПО, — і пленуму, який разом з членами президії становлять кожночасні голови Крайових Пластових Рад. ГПРада має права зборів КУПО в часі поміж зборами, в разі потреби доповнює склад ГПБ, перевіряє її діяльність, а її голова в часі, коли немає Начального Пластуна, надає найвищі пластові відзначення і ступені.

Головна Пластова Булава втримує подібність устроїв крайових пластових організацій і єдність ідейних підстав, дбає про проведення в життя постанов КУПО та перевіряє пластові методи, правильники і т. п. На 5-ому Зборі КУПО змінено новим статутом склад ГПБ і до ГПБ обрано тепер 7 членів, а це: голову, заст. голову, генерального секретаря, керівника виховної діяльності, керівника дослідно-плянувальної комісії, референта Пластприяту і референта фінансів та господарства. До ГПБулави входять також обираєні окремими з'їздами: голова Українського Пластового Сеньйорату, булавний старших пластунів і булавна старших пластунок. Крім цього, ГПБулава покликана в міру потреби інших референтів, яких потверджує ГПРада.

ЗВЕРНЕННЯ

До

Всіх Зв'язкових та Впорядників і Впорядниць
Гвртків УПЮ та зацікавлених Юнаків
і Юначок

Дорогі Подруги і Друзі!

Звертаємося до Вас з проханням висловити свої думки та побажання щодо вимог пл. проб та іспитів уміlostей.

Головна Пластова Булава розглядає правильники пл. проб та іспитів уміlostей, а ми, як головні булавні УПЮ, хочемо дати Вам нагоду висловити свою думку.

Отже, закликаємо Вас, активних виховників та зацікавлених юнаків і юначок, написати до нас, подаючи свої зауваги до пл. проб, до поодиноких їх точок, до пояснень цих точок, свої пропозиції на улпшення, уточнення чи зміни. Також просимо Вас, по змозі, подати обгрунтування до Ваших думок.

Просимо надсилати нам свої зауваги і побажання до кінця березня 1972 року на адресу:

**J. & D. Darewych, PLAST—HPB,
2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ont., Canada**

С К О Б !

Пл. сен. Юрій Даревич Пл. сен. Дарія Даревич
(в. о. булавного юнаків) (булавна юначок)

ЗАГАДКА

ПОСКЛАДАЙТЕ БУКВИ!

В кожному рядку (від 1 до 5) створіть з букв іменник і впишіть його складові літери на зазначених у рядках рисках. Після того виберіть букви в кільцях і з них складіть ДВА СЛОВА, що доповнять оце речення: «Пластуни оглянули Європу —————.»

1. — (—) (—) —	О Р С А
2. (—) — — — (—)	М Л О Т О
3. (—) (—) — —	С А К О
4. (—) — (—) —	Т А Р Б
5. — (—) (—) —	Е Л О С

Розгадка: роса, молот, коса, брат, село. —
Текст повного речення: Пластуни оглянули Європу —————. «Лістом скоба» (азав та ти пропугувати)
в 1970 р.)

Гей, хто в лісі не буває!

В зеленій закутині кетскільських гір лежить «українське літо», містечко Гантер. Поміж горами в'ється біла стрічка шоссе, а там у долині гірська річка скаче з камінчика на камінчик. На узбіччях верхів ліси у всіх відтінях зелені — чепурні хатки при шоссе, а на горбку під лісом — церква.

Заздрю тобі того моменту, коли ти вперше її побачиш; це мов чарами перенесений клаптик наших гір — невеличка узруб збудована Бескидська церква.

Учасники "Лісової Школи" 1971 р.
під церквою в Гантері.

Зайди колись до неї в літній день, зайди до тієї гірської святині, де пахне ладаном і воском; де з ясенових рам дивляться на тебе візантійські обличчя ікон, де по кутах притих шепіт молитов, а з високих вікон скачуть на долівку золоті промінчики — це клаптик тієї Батьківщини, яку залишили твої батьки.

А далі шоссе і ліс — густий, зелений аж до вешків гір, — гей, чи не вигляне з гушавини кароока мавка з волоссям до пояса, чи там над річкою у місячну нічку не грають Зельмана білолиці русалки. І нагло ти на місці, високий берег, крута стежка, річка — ліс, — а там два тижні незнамого.

Тебе стрічає при стежці юнак із пушкою-говорушкою, перевішеною через плечі, — «Скоб, друже — ти учасник?»

«Так!» промимриш, забуваючи язика в роті.

«Бери свої клунки і машеруй до табору», каже Архангел Михаїл із пушкою-говорушкою.

«Та куди?»

«А ти не пластун? Просто носа, через річку і вгору лісом!»

Ладуєш «багаж» на плечі, в руки, тримаєш у зубах і босий бредеш через річку — це і Дніпро і Дністер і Сян, це Ніягара і Стикс — ворог, що силоміць хоче посадити тебе у воду і приятель, що поміє і викупає ще і дасть на собі міст збудувати — наша річка «Квай».

Перебравши швидко до другого берега, навантажений мов в'ючний ослик, драпаєшся стежкою лісом угору — ця дорога так як твоя пластова підготовка — праця; при кінці її — «Лісова Школа». На цій стежині треба бути і сильним і обережним та ще й бистрим, щоб подолати усі труднощі і небезпеки (колюче каміння, комарі, тяжкий багаж, а навіть гадюки). А красні є всі учасники Школи — с'як чи так.

Яка це довга стежка, уже і зелена галявина розгорнулася перед тобою, а табору ще нема...

Сонце пече, сюрчать польові коники, наплечник тисне, валізка мов камінням наповнена — відчуваєш легку паніку, — чи ця стежка — безконечна?

Аж ось зирк, — а тут блискучий дах старої стодоли, а там щогла і таборова брама, а там шатра — табір — «Лісова Школа».

Серце на момент завмирає. Виструнчуєшся та з думкою — «Раз мати родила» умахеровуєш до табору.

Тут, Друже, щороку з'їжджається «цвіт пластування». Це ті найкращі й вироблені одиниці, що взяли собі за ціль іти слідами Дрота і Сірого Лева — пластуни ідейники, пластуни — робітники.

І для найкращих — найкраще.

Табір обладнаний на повних засадах пластування, неначе витятий із сторінок «Життя в Пласті».

Вистане лише глянути на список комендантів «Лісової Школи» — це мов пластова «Хто є хто».

Влучно сказав друг І. Раковський — комендант 1969 р. ЛШ — раз до мене:

«Тут, Юрку, перед собою бачиш правдивий Пласт, такий як має бути. Тут є ідея, дружба і самовиховання — це ті три найважливіші чинники, які, на жаль, ми в щоденному пластуванні часто занедбуємо, — тут маєш Пласт у своїй вірній і правдивій формі».

Такі мусіли бути колись табори на Соколі в Карпатах.

Табір провадять самі учасники. Інструктори мають їм лише допомагати та навчати пластових уміlostей, а не керувати ними. Тут учасники мусять виказати своє знання, зарадність, а

навіть помисловість. Має нагоду вибитися на гутірках чи в зайняттях — а горе тому, хто не подолає під час дня, бо тоді на вечірній відправі, друзі учасники «розложать його на кусники».

Тут щодня маєш можливість виказати свої вмілості, пристосувати своє пластове знання чи то вибираючи колючий дріт, чи малюючи таблицю на привітання «Школи Булавних», чи смажити на польовій кухні курята.

При смачному обіді.

Але це всеж таки не все. На «Лісовій Школі» побачиш правдиву братерську дружбу — і не тільки поміж учасниками, але і з проводом.

Ця справжня дружба-братерство часто триває довго поза «Лісову Школу».

Тут нема багато різниць поміж учасниками та інструкторами — не один інструктор молодший ніж деякі учасники — а позатим інструктори все ще живо пам'ятають їхні власні труди, коли вони були учасниками.

Часто увечері можна побачити учасника й інструктора над розгорненим зшитком, обидва заглиблені у призначені завдання.

Питаєш, Розбаничу, — де «Царівна Пригода?» Таж вона на «Лісовій Школі», коло тебе від ранку до ночі. Вона з тобою, коли ти ловиш у бистрій річці мило, що висовгнулося тобі з рук, вона в густім лісі, коли ти визначуєш трасу, вона і міст із тобою буде і яешню смажить. А чим є більша пригода як перша стійка в лісі уночі? Стоїш, а у твоїй уяві ліс змінюється мов у калейдоскопі — ти стрілець на Маківці — ти

повстанець у Волинських лісах, ти сам д-р Лівінгстон в Африці, гримлять гармати, свищать кулі, десь до тебе підкрадається лев, до скоку готова пантера... ти сам стоїш — сам — і мужньо борониш посту... не журися, Розбаничу, — нічого тобі там не станеться, найвище Лісовий Чорт вискочить із корчів, перевірити стійку.

А хтож як не «Царівна Пригода» зможе за помахом чарівної палички вичарувати Мавок і Русалок для «Лісової Школи» — та ще з тортом до того. Не буду тобі розповідати про відвідини «Школи Булавних» у нас — від захвату слів не стає, — одне скажу: це був найясніший день на таборі.

Безперечно «Царівна Пригода» вимагає. І ти даруєш їй недіпані ночі, «кишки, що марша грають» і «пойзон айві». Це все твоя данина за те, що тут ти ростеш і духово і тілесно мужнієш.

Ми мали раз учасника на ЛШ, він приїхав із гарячкою на табор — переходив запалення уха, мучився аж два тижні і — покінчив школу з найвищими оцінками — першуню; та ще й з другим старшопластунським відзначенням.

Прощальна ватра: за вершком гори ще рум'яниться фіолетно-золота смужка заходу, а вже ніч застеляє по небі свою темньосиню кирею, обсипану золотими зірками, ліс темний-темний; принішкло все, лише ватра шепоче — червоні язички скачуть високо по гілках, шепчуть, ворожать... Не забудь... не забудь.

Комендант, друг Мицьо, розповідає про УПА — услухані відчуваємо, що це не колись і десь, але тепер і тут — ось зараз із-за горба вийде група повстанців із крісами в руках — з окликом, «Друзі, ходіть з нами!»

Друг скінчив — мовчанка — лише вогняні язички драпаються все вище і вище, і десь чуєш голос дужий і міцний — ти не відрубна одиниця — ти воїн також; твоя зброя не меч і кріс, а діло і слово. Ти та ланка, що лучить минувшину з майбутнім — стій на своєму пості, бережи Україну!

Погасла ватра... Ми одягаючись, відходимо до шатер.

Завтра закінчення табору — чорно-червона відзначка — а тоді на табори до праці.

Ст. пл. скоб Юрій Ігор Павлічко, ЛЧ.

Учасники і провід "Лісової Школи" 1971 р.
Посередині комендант — пл. сен. Андрій Мицьо.

ВЕЧІРНІ РОЗМОВИ МУХИ З КОМАРЕМ

● Знаєш Мушко, я ніколи не сподівався, що ми дістанемо стільки листів на наше прохання дати зауваги до думок друга Колоса.

● Шкода тільки, що друг Колос трохи на нас погнівався, що ми без дозволу публікували його листа. Я боюся на основі його відповіді до нас, що він вже тепер ніколи нічого до «Юнака» не напише...

● Але Ти, Мушко, маєш типово м'яке, жіноче серце. Не журися, напевно він за якийсь час забуде свій гнів на нас. А втім, у листі до редактори «Юнака», який ми «вкрали», не було зовсім зазначене, що його не можна публікувати. Таж у кожній газеті є рубрика «З листів до редакції», а ті, що пишуть листи до редакторів, не вважають ніколи своїх листів за особисті.

● Добре, вже добре Комарику! Але все ж таки мусимо перепросити друга Колоса, а передусім подати всім до відома тепер, що він писав ці критичні зауваги про «Юнака» конкретно про число за квітень минулого року та що він вважає, що було «невиховно» ці його зауваги публікувати в «Юнаку».

● «Прилучуюся отсим» до Твоїх, Мушко, перепросин і вяснень. Шкода, що не можемо помістити тепер усіх листів, які ми дістали, бо їх забагато, а до того деякі автори застерегли собі, що не можна їх листів публікувати, бо вони призначені лише для «Мухи й Комара». Цікаво однак, які різні є думки наших пильних читачів «Юнака». Ось пл. розв. Марта Олійник з Монтреалю пише таке:

Я не погоджуюся із заувагами про «Юнака» ст. пл. Б. Колоса з Торонта. Він написав до Вас, що перша мета журналу пластового юнацтва — це допомогти юнацтву пластовати. Це, може, навіть і правда — але я думаю, що можна доволі багато навчитися про пластування під час пластових сходин (як хтось хоче!) і з практичного пластування на літніх таборах. А що «Юнак» починає виглядати як «сошел пейдж» — це не таке страшне, як друг Колос

собі уявляє. Я думаю, що між пластунами нема стільки контакту, що їм не було б інколи цікаво прочитати, що пластуни в інших пл. станіцях роблять. «Юнак» повинен бути більше для розваги ніж для науки.

● А чи читав Ти, Комарику, листа з Риму від нашого гетьманського скоба, ст. пл. Тараса Лончини? Він пише до нас обоїх:

«Дорогі Комаре й Мухо! — Перевіряючи ще раз останніх кілька чисел «ЮНАКА», мушу погодитися із ст. пл. Б. Колосом з Торонта, що нема в «Юнаку» досить матеріалу з ділянки практичного пластування. Думаю, що абсолюенти «Лісової Школи» та «Школи Булавних» можуть допомогти Вам у цьому, описуючи свої оригінальні проекти в таких ділянках: піонерство, куховарство, впоряд, майстрування, теренові ігри, спів і точки на ватру».

● Це добре, і ми можемо просити редакцію, щоб більше такого матеріалу давала. Однак також кажуть, що «Юнак» має бути цікавий не лише для пластового юнацтва, але і для іншої української молоді.

● А бачиш — ця старша пластунка з Торонта, що написала такого довгого і цікавого листа до нас, де подала справедливую критику всього, що друкують в «Юнаку», також каже в ньому, «що «Юнак» міг би бути куди кращим, якщо б він не відходив від наміченої мети: бути журналом пластового юнацтва. Де ж інакше знайдуть юнаки допоміжні пластові матеріали, як не в «Юнаку»? Все пластове юнацтво — пише вона — зобов'язане передплачувати «Юнака», отже мусить бути з того якась користь, а вона є тільки як поміч «Юнака» у пластуванні та вироблюванні пластового характеру».

● Але з другого боку ця старша пластунка погоджується з другом Колосом, що в «Юнаку» забагато хроніки. А коли це журнал пластового юнацтва, то редакція повинна містити всі дописи, що їх юнаки і юначки присилають про своє життя. Чи не так?

● Так і я думаю Комарику, однак це залежить від того, які ці дописи. Наша подруга власне пише, що «нас самі факти в хроніці не цікавлять. Ми хочемо знати, як інші пластуни переживають свої прогулянки, табори тощо. Нас цікавлять описи оригінальних теренових ігор, сходин, цікавої програми, а не «звіти» з програми...» А далі вона пише: «Я вірю, що якби хтось з членів редколегії пояснив у «Юнаку», що хроніка — це не книга звітів, а книга споминів і вражень — напевно було б багато гарних дописів від юнацтва».

● Ми вже просили нашу редакторку, щоб написала про це до «Кутка юного журналіста» — може це допоможе. Але наша пильна читачка «Юнака» ще має і до технічної редакції прохання: «Колись було так, що я могла відкрити «Юнака» на останніх сторінках і могла бути 100% певна, що там найду всі дописи до хро-

ніки та «Молоде перо». — А тепер? Вони всюди змішані із іншими статтями поучаючої вар-
тості...»

● Добре, ми всі ці листи і побажання дали до редакції. Напевно вони будуть старатися, що можливе, узгляднити, щоб «Юнак» був для всіх якнайбільше цікавий.

ЯК ВІДБУВАЮТЬСЯ СХОДИНИ У ТВОМУ ГУРТКУ?

На таке питання, спрямоване до членів Пл. Станиці Рочестер, Н. Й., одержано такі відпо-
віді:

**Пл. розв. Марко БІ-
ЛИК**, Гурток «Змії»,
19-ий Курінь УПЮ-ів
ім. Митроп. А. Шеп-
тицького: На мою дум-
ку, наші гурткові схо-
дини переходять зовсім
нормально. Відкриваємо
сходина молитвою і гас-
лом «СКОБ!». Тоді об-
говорюємо справи гурт-
ка і куреня (майже всі
члени нашого гуртка є
в курінній старшині),
маємо коротку дискусію

про світові події минулого тижня і перегляд
матеріалу до 3-ої проби. Найрадше, як є пого-
да, граємо копаного м'яча. Часом робимо зов-
сім щось інше, наприклад: колядуємо, збирає-
мо і пакуємо пакунки, ходимо на збірки та
«торгуємо» пластовими марками, як також
приготовляємо матеріал до нашої газетки
«Слідами Розбань».

**Пл. розв. Ераст
ГАФТКОВИЧ**, 19-ий Ку-
рінь УПЮ-ів ім. Митро-
полита А. Шептицько-
го: Наш Гурток «Орел»
в Рочестері тепер при-
готовляється на сходи-
нах до другої проби.
Часто ми обговорюємо
важливі світові події.
Восені часто граємо ко-
паного м'яча в Парку
Пулаского.

**Пл. вірл. Христя
ОЛЕКСИН**, курінна
12-ого Куреня УПЮ-ок
ім. Ганни Барвінок:
Сходина нашого гуртка
завжди різноманітні та
цікаві. Кожного тижня
одна з членок приго-
товляє гутірку на тему
пластову, історичну чи
літературну. Також по-
лагоджуємо всі гуртко-
ві справи чи підготов-
ляємось до якоїсь імпрези. Розуміється, що ні-
коли не занедбуємо впоряду та жвавої пласто-
вої пісні.

Чи Ви вже вирівняли передплату?

ЮВІЛЕЙНА ПЛАСТОВА ЗУСТРІЧ В АВСТРАЛІЇ

«Дано на Бескиді під сузір'ям Південного Хреста дня 25-грудня, Року Божого 1971...» — Такими словами кінчався наказ Ювілейної Пластової Зустрічі на оселі «Бескид... біля Аделіди в Австралії з нагоди 60-річчя від заснування Українського Пласту.

Пластові юначки на ЮПЗ, на оселі "Бескид", біля Аделіди, Австралія.

Звучання цих слів історичне, бо історичною була хвилина, в якій їх виголошено перед рядами пластунок та пластунів Австралії. Слухали його і пластуни-гості з-поза океану: голова ГПБулави — пл. сен. Василь Палієнко, голова КПС у США — пл. сен. Павло Дорожинський, голова КПРади в Канаді — пл. сен. Омелян Тарнавський та представники старшого пластуництва і пластового юнацтва Канади: ст. пл. Олег Кандиба, ст. пл. Зірка Радь, ст. пл. Борис Сірський, пл. розв. Дарка Шараневич і пл. розв. Михайло Ганч, усі члени Пластової Станиці в Торонті. Ця група заокеанських пластунів і пластунок поборолла простори, щоб в ім'я пластової одности святкувати з нами 60-річчя Українського Пласту.

Пластунам Австралії припала честь започаткувати ювілейні святкування 60-річчя Українського Пласту, які опісля відбуватимуться в усіх країнах вільного світу, де діє Пласт.

З великим напруженням очікувала пластова молодь Австралії відкриття зустрічі. О год. 7.25 увечорі на площу пластової оселі «Бескид» вмаршували ряди пластового новачтва, юнацтва, старшого пластуництва та сеньйорату із Пластових Станиць Аделіди, Брісбену, Мельборну з осередками Баллярат і Джілонг, Сиднею та пластунами-самітниками із Тасманії.

О год. 7.30 увечорі на площу оселі «Бескид» заїхало авто, яким з Аделіди приїхав голова ГПБулави, пл. сен. Василь Палієнко. Комендант ЮПЗустрічі і голова КПСтаршини в Австралії, пл. сен. Ігор Гриневич впроваджує

його на головну площу. Вперше за час існування Пласту в Австралії голова КПС звітує голові Головної Пластової Булави, найвищого пластового проводу. Пл. сен. В. Палієнко в супроводі коменданта ЮПЗ переходить попри лави пластунів, зупиняючись особливо біля новачтва,

Пластові юнаки на ЮПЗ, на оселі "Бескид", біля Аделіди, Австралія.

а далі проводи поодиноких пластових станиць звітують безпосередньо голові ГПБ. Відтак голова ГПБ знайомиться з представниками українських церков та організацій.

Голова Крайової Пластової Ради в Австралії, пл. сен. Микола Осідач, відчитує привіт від голови Головної Пластової Ради, пл. сен. Ольги Кузьмович, а відтак голова ГПБулави, пл. сен. В. Палієнко, вітає усе зібране пластуництво Австралії, бажаючи успішного переведення Ювілейної Зустрічі.

Під звуки національного гимну хорунжі підносять національні прапори. Залунав пластовий гимн, і вгору маєстатично піднявся прапор Ювілейної Зустрічі та станичні знамена.

Прапор Зустрічі є перехідним прапором, який із ЮПЗ в Австралії помандрує до США, де влітку 1972-го року пластуни і пластунки США і Канади спільно відбуватимуть ЮПЗустріч. В цей спосіб цей прапор буде символом пластової одности. На ньому видніє у центрі на синьо-жовтому тлі стилізована пластова емблема, яку проектував архітект пл. сен. Ігор Осідач, а обрамування прапору творять менші прапори тих держав вільного світу, в яких діє Пласт.

Вкінці перший наказ Зустрічі відчитує святочно писар КПС, ст. пл. Оля Дудинська. В наказі подано багато іменувань, підвищень ступенів, відзначень, а як головна точка святкового наказу було іменування головою ГПРади пл. вірлиці Надії Павук, курінної 8-го куреня УПЮ-ок ім. Княгині Ольги в Мельборні, першою

в історії Пласту гетьманською пластункою вірлицею.

Далі виголосили привітання представники українських церков та української громади, як також особливі привітання від пластунів і пластунок у США виголосив голова КПС у США, пл. сен. П. Дорожинський, і від Пласту в Канаді, голова КНР Канади, пл. сен. О. Тарнавський. На закінчення святкового відкриття промовив комендант Зустрічі і голова КПС в Австралії, пл. сен. Ігор Гриневиц, підкреслюючи, що напевно ані Дрот, ані Сірий Лев не сподівалися, що пластуни будуть так святкувати 60-річчя Українського Пласту у далекій Австралії. Із горстки пластунів, які принесли жар пластової ватри з українських земель аж сюди, на цей далекий континент, вирости за дві декади нові покоління пластунів і пластунок, що займають тепер провідні пости в нашій пластовій організації.

Під звуки пісні Закарпатських пластунів хорунжі зняли прапори, пластуни відспівали вечірню молитву та відійшли у напрямі ватри.

ПЕРША ВАТРА ЮВІЛЕЙНОЇ ПЛАСТОВОЇ ЗУСТРІЧІ

Першу ватру ЮПЗ проводив пл. сен. Ярослав Андрухович. Під його керуванням відбулася не одна пластова ватра ще в Європі, і ледве, чи дорівнює йому хтось у майстерності ведення цього традиційного пластового обряду.

Під сузір'ям південного хреста (тобто в Австралії) влітку ватри бувають символічні тому, що не запалюється живого вогню з огляду на небезпеку пожежі. Все ж таки побудована приписово ватра, освітлена червоним рефлектором робила враження справжньої ватри.

Чудова прохолода після гарячого дня, місячна ясна ніч, кольорові світла — створювали романтичний, містерійний настрій.

Серед напруженої тиші залунав могутній голос пл. сен. Ярослава Андруховича:

«Закликаю духа Дрота зайти до нас і сісти з нами біля ватри... Закликаю духів усіх тисячів тих невідомих пластунів, які впали в боях за українську державу... Кличу духів пластунів, що загинули в тюрмах і концентраційних таборах, зайти до нас і засісти з нами біля ватри...»

Почалася програма ватри, дуже добре підібрана і різноманітна. Настроєві пісні чергувалися з веселими скетчами й танками. Пластунки з далекого і теплого Брісбену викликали мрійливий настрій піснею «Києве мій». Світляні

Пластуни і пластуни з Канади і США, учасники ЮПЗу-стрічі в Австралії, під час подорожі до Аделайди, біля якої відбулася зустріч. Стоять зліва. пл. сен. Павло Дорожинський — голова КПС у США, а далі члени делегації Пласту в Канаді: ст. пл. Борис Сірсський (Вотерлю), ст. пл. Зірка Радь, пл. розв. Михайло Ганч, пл. розв. Дарка Шараневич, ст. пл. Олег Кандиба та пл. сен. Омелян Тарнавський — усі члени Пластової Станиці в Торонті. На світліні бракує пл. сен. Василя Палієнка (Торонто) — голови ГПБ, який робив світліну.

ефекти додали чару пластункам Аделайди, що виконали групову сигналізацію з прапорцями.

Незабутнім залишиться враження, яке викликав вірш Лесі Українки «До Тебе Україно», по-майстерньому та з глибоким розумінням виголошений юнаком з Брісбену.

Дуже милою несподіванкою був виступ наших юних гостей з Канади (три пластуни і дві пластунки з Торонта). Вони творять незвичайно добре зіспівану групу, їхнє виконання «Бурлацької пісні» в супроводі гітари звучало майже по-професійному. З пізніших розмов ми довідалися, що жодної співочої групи вони не творять, але обидві пластунки є членами молодечого хору «Веснівка» в Торонті.

Ст. пл. Зірка Радь з Торонта зачарувала нас оксамитним голосом та настроєвою і нам незнаною піснею «Самотність...», яку вона сама скомпонувала. Опісля були дуже дотепні скетчі ст. пластунів з Аделайди, веселі пісні, а юначки з Брісбену затанцювали оригінальну коломийку. Загальну веселість викликала пародія виступу жіночого хору, у виконанні ст. пластунів з Аделайди особливо тому, що одна із «хористок» мала кілька інчову бороду.

Настроєві пластові пісні «Писаний Камінь» та «Чи знаєш ти найкращу в світі пісню» пере-

Привіт із Ювілейної Пластової Зустрічі в Австралії

плітали програму ватри, викликаючи у пластових сеньйорів спомини горганських ночей, та еднаючи всіх пластунів і пластунок піснею в одну родину. Сплелися руки наймолодших, юних і старших в одне нерозривне коло. Традиційним «Ніч вже йде» закінчилася перша ватра Ювілейної Пластової Зустрічі під гостинним небом пластової оселі «Бескид» — під сузір'ям Південного Хреста.

Віра Федевич

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

До
Редакції Журнала "Юнак"
на руки пл. сен. Ольги Кузьмович

Дорога Подруго!

В залученні пересилаю коротенький допис про змагання українських книжок в нашому курені. До того долучую знимку гуртка "Синиці", який виграв перше місце. Рівночасно просимо прийняти скромну пожертву з нагоди "Малого Ювілею" в сумі п'ять доларів на прес-фонд "Юнака".

Бажаємо багато успіхів в дальшій праці та щиро здоровимо — СКОБІ

Пл. сен. А. Минитин
кошова

.Пластова Станиця в Лос Анджелес

**
*

До Редакції "Юнака"
на руки пл. сен. Ольги Кузьмович

Учасники юнацьких таборів Ювілейної Пластової Зустрічі в Австралії пересилають Вам та всім співробітникам "Юнака" сердечний привіт.

Просимо передати на сторінках "Юнака", що "Пласт є наша гордість і мрія" в Австралії. — СКОБІ

УСПІХИ НАШИХ ДРУЗІВ

СЛАВКО ЧОРНИЙ

На весні 1971-го р. в галерії Пірі Артмарт у Південній Австралії відбулася виставка рисунків і малюнків пластуна-юнака з Аделаяїди, Славка Чорнія, який виставляв разом із своєю мамою свої праці.

Славко Чорній народився 17 років тому в Аделаяїді. Від раннього дитинства малює та рисує. Свій талант до малювання дістав від своєї мами. Славко давав малюнки на вистави, організовані англомовним щоденником Аделаяїди «Адвертайзер», як також на фестивалі мистецтв, що відбуваються в Аделаяїді кожних два роки. Минулого року виграв дві нагороди за свої малюнки на виставі «Адвертайзера», за що одержав пропозицію праці як карикатурист. Однак він цю можливість відкинув, бо хоче після закінчення середньої школи студіювати архітектуру на університеті Аделаяїди.

Виставу в галерії Пірі Артмарт відкрив посол місцевого парляменту, Г. Бекер, який підкреслив, що це вперше в історії Південної Австралії мати й син спільно приготували виставку малярства та рисунків.

Славка цікавить сучасний експресіонізм, і в цьому стилі він і малює. Славко належить до Пластової Станиці в Аделаяїді, до 5-го Куреня УПЮ-ів ім. Тараса Чупринки.

М. Лапка
Аделаяїда, Австралія

53-ті роковини Листопадового Чину відзначила Ньюйоркська пластова станиця святовим апелем, що відбувся 31-го жовтня м. р. До апелю вишикувалися пластунки й пластуни всіх урядів, а станична старшина, члени вищих пластових проводів та інші представники зайняли призначені їм місця. Прибули також численно батьки пластової молоді.

Апель розпочався маршем на залю юнацьких куренів з прапорами. Напереді маршували бунчужні листопадового маршу хлоп'ячого і дівочого кошів. До них долучилися два новаци, які несли на подушці стрілецьку шапку, а поруч них маршували два маленькі стрільчики з рушницями. Курінні дівочих юнацьких куренів затрималися перед станичним і вручили йому китицю червоної калини, яку він поклав біля стрілецької шапки. Після цього відбулося відкриття свята: звітування, пластовий гимн та віддання почеси прапорами. Зчерги станичний писар прочитав наказ. Опісля було слово станичного, пл. сен. Р. Рогожі, присвячене пам'яті померлого при кінці м. р. визначного старшини Легіону УСС і автора стрілецьких пісень, сл. п. Лева Лепкого. Його пам'ять вшановано однохвилинною мовчанкою, схиленням прапорів і співом скомпонованої померлим відомої стрілецької пісні „Видиш, брате мій”.

Далі була мистецька програма, в якій брало участь новацтво і юнацтво, переплітувана стрілецькими піснями. Відтак представник Головної Пластової Булави і колишній її

ЛИСТОПАДОВИЙ АПЕЛЬ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В НЬЮ-ІОРКУ

Новацтво і юнацтво Пл. Станиці Нью-Йорк у деклямації на Листопадівому Апельі. На першому плані два "стрільчики" перед китицею червоної калини і стрілецькою шапкою.

Пл. сен. Юрій Ференцевич вручає грамоти ГПБулави для першунів Міжкrajового Змагу під гаслом: "Пласт — наша гордість і мрія".

Голова КПС, пл. сен. П. Дорожинський, вручає пл. скобові Юрієві Кузьмовичові іменування надане крайовим комендантом пластунів, на пластуна скоба-гребця.

голова, пл. сен. Ю. Ференцевич, вручив першунам Міжкrajового Змагу, що проходив у 1970 р. п.н. „Пласт — наша гордість і мрія”, відповідні грамоти, а присутні відзначили першунів змагу трикратним „Слава”.

Останню частину свята становили пластові церемоніали, як вступлення до новацтва, підвищення новацьких ступенів, юнацька присяга, підвищення юнацьких ступенів, переходи до інших урядів, підвищення ступенів у Кадрі Виховників та іменування скобом-гребцем.

Закінчено цей апель гимном закарпатських пластунів.

О. З. Козак

ДЕСЯТА ПЛАСТОВА ОРЛИКІЯДА У США

Десята з черги Пластова Орликіяда, що відбувається кожного року у США у листопаді, була проведена 14-го листопада 1971 р. на оселі "Союзівка" на східному побережжі США.

До "Орликіяди" зголосилося 14 пл. станиць, а це: Бріджпорт, Вашингтон, Джерзі Сіті, Елізабет, Йонкерс, Кергонксон, Ньюарк, Нью-Брансвік, Нью-Гейвен, Нью-Йорк, Пассейк, Трентон і Філадельфія. Пл. Станиця Балтімор вислала лише обсерваторів.

Всіх учасників змагунів було 266, в цьому 165 юначок і 101 юнак, які змагалися у 17 дівочих і 12 хлоп'ячих загонах.

Як завжди організацією цієї дуже популярної серед юнацтва імпрези зайнялися її ініціатори з 8-го Куреня УПС ім. Григора Орлика під проводом курінного, пл. сен. А. Копистянського. Упродовж цілого дня загони юнаків і юначок змагалися в іспитах із історії та літератури України, виводили свої оригінальні мистецькі точки, виставляли виконані з великим вкладом праці експонати та стояли під обсервацією суддівської комісії та численних пластових виховників і гостей.

На Орликіяді був присутній голова Крайової Пластової Старшини у США, пл. сен. П. Дорожинський, який виголосив до юнацької молоді привіт і слова заохоти до чесного змагу. Усі присутні учасники Орликіяди вписалися до пропам'ятної книги, яку започаткували властуні в Австралії у 1970 році на своїй першій проведеній в подібний спосіб Орликіяді у Сідней. Пропам'ятна книга вже тричі перелетіла океани між США і Австралією та є дуже цінним доказом пластової дружби та праці. Після мистецького викінчення написів вона на весну 1972 року буде вже знову в Австралії, де в травні ц. р. повинна відбутися третя з черги Пластова Орликіяда.

У змаганнях загонів юначок і юнаків на Десятій Орликіяді у США перше місце серед юначок здобув загін із 44-го Куреня ім. Оксани Джиджори в Ньюарку 13.2 точками,

Пл. скоб Юрій Головінський і пл. розв. Христя Роговська, гетьманівна і гетьманівна, обрані на Десятій Пластовій Орликіяді 14-го листопада 1971 р. у своїх одягах.

друге загін із 20-го Куреня ім. Марти Борецької з Ньюарку і 42-го Куреня ім. О. Завісної з Йонкерсу 13 точками, а третє загін 22-го Куреня ім. Н. Кобринської з Трентону 12 точками.

Побідним загonom юнаків був 5-тий Кур. ім. П. Сагайдачного із Ньюарку 12 точками, другим з черги був загін Підготовчого Куреня ім. В. Симоненка з Нью-Брансвік із 10.8 точками, а третім загін Підг. Куреня ім. Б. Хмельницького з Джерзі Сіті із 10.4 точками.

В мистецькій виставці перше місце серед юначок зайняв 44-ий Курінь ім. О. Джиджори з Ньюарку, друге 20-ий Курінь ім. М. Борецької з Ньюарку, а третє 32-ий Курінь ім. Г. Дмитерко з Елізабет. У юнаків перше місце припало 5-ому Кур. ім. П. Сагайдачного з Ньюарку, друге Сам. Гурткові "Орлик" з Кер-

гонксону, а третє 15-ому Кур. ім. І. Сірка з Елізабет.

Гетьманичем обрано після окремого іспиту пл. скоба Юрія Головінського з Підг. Куреня ім. В. Симоненка в Нью-Брансвік, а гетьманівною пл. розв. Христю Роговську з 2-го Куреня ім. Л. Українки в Нью-Йорку.

О. К.

“ОРЛИКІЯДА 1971” ОЧАМИ УЧАСНИЦІ

Цього року, як і минулого ми, "Незабудки", репрезентували 4-ий Курінь ім. Ольги Басараб з Філадельфії на Пластовій Орликіяді. Через те, що Філадельфія так далеко від оселі "Союзівка", ми приїхали на місце вже в суботу над вечір. Ми скористали з цієї нагоди і поглядали чудові околиці "Союзівки", але таки нетерпеливо чекали неділі і приїзду решти пластунів. В неділю рано почалася реєстрація, а о 10-й год. відбулася спільна Служба Вожа. Після Богослуження було офіційне відкриття Орликіяди і обід. Вкінці аж о 1-й годині почався конкурс, який складався з двох частин: з відповідей на питання і з мистецьких точок.

На мою думку, було кілька речей, які заслуговують на увагу. В першу чергу питання, які нам завдавали судді, були до певної міри недоречні — вони перевіряли не наше знання, а більше нашу змогу вивчити кілька незначних деталей. В другу чергу мистецькі виступи були точковані, на мою думку, несправедливо. Наша точка, яка була на досить високому рівні, дістала менше точок ніж деякі скечі чи пісні, які навіть не були до теми. Мені видається, що судді не звернули уваги на факт, що музику до нашої пісні написала юначка Мотря Чорнобіль, член нашого гуртка, і що ми самі пристосували слова Лесі Українки до цієї мелодії. В це ми вклали багато праці й очікували, що це буде якось взятє до уваги. А по-третє, ціла Орликіяда починає

губити свій чар і набирати атмосфери нудного святкування для всіх глядачів, через довжину своєї програми.

При кінці всі кандидати на гетьманича і гетьманівну були викликані на сцену, де їм завдавали питання, на підставі яких судді мали з них обрати гетьманича і гетьманівну. Я, будучи такою кандидаткою, можу з особистого досвіду сказати, що ця частина конкурсу була зовсім зайва. Питання були нижче критики, як ось напр.: "В якому стилі приймав Гр. Орлик гостей?" або "Чи ти хотіла б поїхати на місяць?" або "Чи ти воліла б вийти заміж за працівника у фабриці чи за літунка?" і т. п. Я вважаю, що такі питання і відповіді на них ніяк не могли показати, чи дана людина надається на пост гетьманича чи гетьманівної.

В загальному наші "Незабудьки" здобули у точкуванні сьоме місце із тридцять груп. Ми щасливо вернулися до Філадельфії в неділю увечері, трошки розчаровані, але назагал задоволені і щасливі.

Пл. розв. Ліда Лукіянович
(Із журналу гуртка "Незабудьки"
1-ше число 1972 р.)

ПРОГУЛЯНКА ДО АЛЕГЕНІ СТЕЙТ ПАРКУ

Темнуватий день і дощ — чи не чудова це погода для влаштування прогулянки та ще до того з "драпанням" шість миль вгору, а потім ще чотири миль вниз? Але ми, пластуни 40-ого Куреня ім. кн. Ольги в Боффало по-геройському дійшли до нашої мети, а іменно до сухої, теплої кімнати в парку. Починаючи від головної дороги в Саламанці, Н. Й., ми дійшли упродовж двох годин до головної мети нашої мандрівки, до будинку "Ред Гавз".

Втомлені, попадали ми де попало, тріумфуючи однак, бо все таки ми дійшли до мети, а це велика штука для незагартованих міських дівчат. Набравши троха сили, "напали" ми на автобус і "ограбили" його з харчів. У нас був великий

апетит, тож було ще треба докупити їсти.

Тимчасом дощ перестав падати й деякі більше активні дівчата поїхали на роверах (дехто привіз свій).

Потрохи, всі почали вилізати з нашої "діри" і організувати решту прогулянки. Ті дівчата, що мали ровери, могли собі донебудь їхати, а всі інші пішли за годругою Оксаною Бережницькою, нашою зв'язковою, щоб позичити ровери, каюки та човни.

Прийшли, але виглядало, що надармо. Нікого в тому будинку не було. Що робити? Подруга знову розв'язала нашу проблему, наказуючи: "Рома, йди і подзвони до власників та скажи, що ми тут на них чекаємо". За неповних пів години ми плвли човнами і їхали роверами. Все щасливо пройшло — ніхто не впав з ровера, ні човен не перевернувся. (Слава Магометові — опікунові "Школи Булавних").

Близько 6-ої години громада зібралася, і під захід сонця, ми поїхали додому з радістю у серцях, співом на устах і голодом у шлунках, болючими ногами, м'язами і очима, тим більше, що ми виїхали з дому вранці о 6-й годині й не виспалися як слід...

Пл. розв. Зірка Морозевич
40-ий Кур. УПЮ-ок
ім. кн. Ольги, Боффало, США

НАШ ПЕРШИЙ БАЗАР

Як кожного року восени м. р. прийшов час нової праці, нових ідей і змагань. На перших курінних сходинах 16-го Куреня ім. кн. Анни Ярославни в Нью-Гейвен гурток "Волошки" піддав ідею влаштувати різдвяний базар. Цілий курінь з великим ентузіазмом розпочав приготуватись до цього базару. В кожному гуртку йшла праця. Ішли довгі розмови, плани. Тижні праці скоро пройшли, і вкінці ми діждалися дня ярмарку: 26-го листопада.

Того вечора юначки спішили всі до залі Школи св. Михайла, де мав відбутися базар. На залі біля дверей був приготований станок з різними товарами. Були прекрасні вишивані подушки, вишивані хвартушки, свічки, плетені светери та

На світлинці: (зправа) пл. розв. Дарія Посполита і пл. розв. Галина Висовська при станку на Різдвяному Базарі.

багато інших гарних речей. В неділю, другого дня базару, був продаж печива. Кожна юначка спекла щось доброго, і люди скоро все печиво розкупили.

Базар відвідувало багато людей, в тому також і наші українські священники, пластові виховники і батьки. Наші юначки раділи, що їхнє "добре діло", в яке вони вклали стільки часу та енергії, було важливе не тільки для них, але і для наших провідників та для нашої громади.

Пл. розв. Галина Висовська
Нью-Гейвен, США

ЧАР ВОГНИКА

Наближалось авто до Нового Сокола, і наше хвилювання побільшилось. То був день відкриття вишколу новацьких виховників, 14-го серпня 1971 р., і ми не знали, чого сподіватися. Нас лякали, що то дуже тяжко на вишколі і є багато праці й писанини.

Прийшло 15 учасників: одинадцять дівчат і чотирьох хлопців (для декорації.) Зараз ко приїзді купили книжки і по відкритті мали відразу гутірку із сестричкою Надею Кулинич на траві перед куренями. Сиділи й сиділи, а як зболіла певна частина тіла, то положилися і так лежачи писали записки. А як лікті зболіли, знову сиділи, слухали і записували важливіші пункти. Ми не здавали собі справи, що нам тоді добре поводилося, бо потім ми звичайно мусіли сидіти годинами на твердій

підлозі на ганку перед будинками!
У суботу ввечері дівчата — "новачки" розділилися на два рої: „Сиві Мишки" і „Білі Киці," а рій хлопців — "новаків" називався "Каченята".

При вогнику ми вибрали собі назву вишколу. То не така легка справа! Треба було вибрати одну з двох найкращих пропозицій. Ми поділилися на два табори: одні кричали „В далеку дорогу," а другі „Чар вогника." Зчинився страшний крик і галас! Кричали, верещали, аж похрипли! При кінці сестричка вирішила, що „Чар вогника" голосніше чути, і так постала назва 50-ої Ради Орлиного Вогню.

Швидко минав час на вишколі. Гутірки, спів, ігри, майстрування і навіть часом купання! Часто була зимна погода, ми вбиралися в куртки, обвивалися кодами, сиділи на твердій підлозі та слухали гутірок. Ніколи не було вільного часу. Кожна хвилинка зайнята, особливо тоді, коли ми мали писати дві загальних сходи, два вогники, один тримісячний плян, одну вмільсть, два змагання мандрівки, один звіт і один допис до "Готуйсь" за два тижні!

Перший тиждень давав вишкіл на виховника у станиці, а другий тиждень був для сестричок і братчиків у таборі. Під час другого тижня відбулися змагання роїв. Полягало це на тому, що котрий рій наблизить перший на збірку, дістає плюсики. Дійшло до того, що коли чергова вийшла робити збірку, всі рої вже чекали на сходах перед своєю кімнатою на свисток, як змагуни на перегонах. І справді, як чергова свиснула, всі вилітали і гнали на збірку так, якби від того залежало їх життя, не тільки один плюстик.

Прощальний вогник був у кімнаті сестрички Наді. То був штучний вогник, бо надворі, як звичайно, йшов дощ! По вогнику братчик Юрко поїхав до міста і купив піццу (яку ми випрошували вже два тижні). Нам стало легше на серця, бо точкування вже скінчилося. Співали новацькі пісні (юнацькі ще заборонено співати) веселі та сумні і жалкували, що мусять роз'їздитися до далеких міст, бо всі зжилися за ті два тижні праці й „мужки", а часом забави і жартів.

Готуйсь!

пл. розв. „сива мишка" Віра Еліїв

1-ий САМОСТІЙНИЙ ГУРТОК УПЮ-ів В НОВОМУ УЛЬМІ

Члени Пластової Групи в Новому Ульмі зібрані з нагоди записування юнацького гуртка "Леопарди". Зправа: перший — пл. сен. Юрій Даревич (член ГПБулави), другий — пл. сен. Петро Содоль, крайовий комендант пластунів у Німеччині.

Записування гуртка УПЮ-ів "Леопарди" в Новому Ульмі. Переводить пл. сен. П. Содоль.

Керманіч виховної діяльності в ГПБ, пл. сен. Юрій Даревич з Торонта (найвищий ростом), переводить іменування членів гуртка УПЮ-ів "Леопарди" на пластунів-учасників.

При послідовній праці відомого пластового провідника пл. сен. Петра Содоля, що тимчасово перебуває у Німеччині та виконує обов'язки крайового коменданта пластунів, у Новому Ульмі діє тепер правильно один самостійний гурток юнаків п. н. "Леопарди".

В липні 1971 р. цей гурток гостив у себе виїмкового гостя, а це пл. сен. Юрія Даревича з Канади, керманіча виховної діяльності у ГПБулаві. Цю нагоду використав крайовий комендант пластунів у Німеччині, щоб провести святочно записування гуртка та іменування його членів пластунами учасниками. Записування провів пл. сен. Содоль, а іменування довершив пл. сен. Юрій Даревич.

ЗМАГ У ЧИТАННІ УКРАЇНСЬКИХ КНИЖОК

Книжка і читання книжок дуже важливе для кожної людини тому, що через читання поглиблюємо своє знання у різних ділянках.

Для нас, української молоді, велике значення має читання української книжки. В місяці жовтні, що присвячений українській книжці, у нас, в Лос Анджелес, 48-ий Курінь ім. Марії Заньковецької влаштував курінний змаг читання книжок. У змагу брали участь усі гуртки, а юначки старалися прочитати якнайбільше книжок.

Перше місце здобув гурток "Синиці", друге місце гурток "Євшан-

Члени гуртка "Синиці" із 48-го Куреня УПЮ-ок ім. М. Заньковецької в Лос Анджелес, що здобули перше місце у змагу читання українських книжок.

Зілля", а третє гурток "Фіялки". Найбільше точок поодинокі здобули юначки: Олеся Корінь, Люба Городецька і Зеня Стойко.

Цей змаг був дуже корисний і цікавий. Я думаю, що такі змаги ми повинні мати декілька разів до року, бо тільки через читання української книжки ми навчимося любити свою культуру, традицію та свою націю.

Пл. уч. Люба Городецька
48-ий Курінь УПЮ-ок
в Лос Анджелес, США

ПЛАСТУНКИ УМІЮТЬ РОБИТИ „ДОБРЕ ДІЛО”.

Не хочу писати про цю подію задля похвали, але коли ми маємо вчитися одні від одних, може хтось із пластунок скористає з нашого досвіду.

Зближалися свята Різдва. Почуття радості, любови і великодушності панувало між нами. І ми, пластунки, скористали з тієї нагоди. Цілий 38-ий курінь УПЮ-ок взявся за діло: ми зібрали різдвяні страви і зробили нашим Сестрам при парохіальній школі св. Николая святочну несподіванку у формі прийняття. Ми скоро забули про цю подію, аж ось прийшов до нас лист такого змісту:

Найдорожчі Пластунки!

Хай Дитятко Ісус благословить Вас усіма ласками. Хай обдарить Вас великим щастям, здоров'ям, великою любов'ю до всього рідного, а над усе хай дозволить Вам много літ прожити тут на землі. Ми не маємо таких слів, якими ми могли б висловити свою вдячність за Вашу доброту, щедрість, а понад все за пам'ять про нас у цій різдвяній часі. Ми не знаємо, як Вам подякувати, тому будемо молитись за Вас і просимо, щоб Маленький Ісус обдарував Вас многими благами і винагородив за Ваше добре, щире діло. Бажаємо Вам багато щастя в цій Новій Році.

З почуттям вдячності

Сестри Службинці

**

Цей лист зробив глибоке враження на нас. Важко висловити наші почуття вдячності і радості. Але ми уважали, що не заслужили на таку подяку, бо те, що ми зробили, повинно бути нашим щоденним добрим ділом. Часто люди не здають собі справи, як багато радості може принести маленька прислуга. Тому ніколи не відкладайте до завтра, якщо можете комусь допомогти сьогодні.

Пл. розв. Б. Качала
Пассейк, США

**

А ось читаємо в австралійському "Віснику КПС" про добре діло пластунок з Мелбурну.

8-ий Курінь УПЮ-ок ім. кн. Ольги, довідавшись про брак пластових відзнак в Аргентині, вислав їх до них із таким листом курінної, пл. вірл. Наді Павук: "...старше юнацтво Пластової Станиці в Мелборні вирішило зробити добре діло, яке було одною з вимог пластового змагу. Тож висилаємо Вам 30 пластових відзнак, в тому 15 юнацьких і 15 новацьких. І те, що на другій півкулі світу у далекій Аргентині носитимуть ці відзнаки, з'єднає нас у велику пластову родину ще більше..."

**

Може, хтось подасть інші приклади "доброго діла" серед нашого юнацтва? Радо помістимо в наступних числах "Юнака".

наша пошта

До
Хвальної Адміністрації "Юнака"
в Торонті

Як щороку, так теж і цього наша "Українська Народна Каса в Монреалі" не забула за "Юнака" та вислала Вам на пресфонд \$50.00. Хай цей даток буде заохотою, щоб усі пластуни і пластунки вступали в члени наших національних установ. Тоді ці установи могли б далеко більше призначувати на видавничі фонди наших молодечих журналів. Щастя Вам Боже у Вашій такій важкій праці. — Остаємо з привітом! — Микола Андрухів, справник. ● Дуже щиро дякуємо за такий щедрий даток. — Адміністрація "Юнака".

МАРШ ЛЕЩАТАРІВ

Гей, у соняшні простори,
Гей, на волю з хат тісних,
Через гори, через бори
По килимах снігових.

На лещатах мов на крилах
Ловим кожну ясну мить,
Тільки кров нам грає в жилах,
Тільки вітер нам шумить.

Гей, покинь турботи в хаті,
І до гурту приставай!
Перед нами в білій шаті
Розгорнувся рідний край.

На лещатах мов на крилах
Ловим кожну ясну мить,
Тільки кров нам грає в жилах,
Тільки вітер нам шумить.

Роман Купчинський

А В КАНАДІ ЗИМА...

Дорогий «Юначе»!

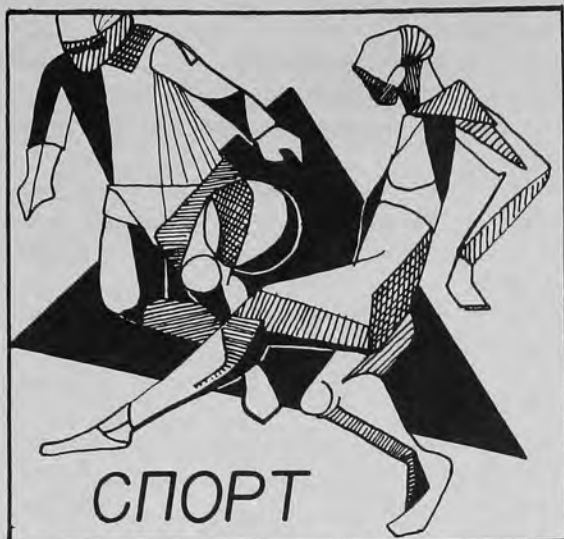
Я живу у Філядельфії і під час різдв'яних вакацій поїхала до Монтреалю. Там мені дуже подобалася канадська зима. Як вернулася, застала у Філядельфії дощ, отже із зимним снігом перед очима написала цей вірш.

Сніг, темнота,
світла...
Вони світять, і знайте,
великий є контраст
між снігом, світлами
і чорним небом.

Пан вітер танцює,
за ним біжать сніжинки,
вбрані в білі
пелеринки.

Будинки деякі
темні...
Інші освітлені, і знайте,
створять вони чудовий контраст
між сногом, світлами
і чорним небом.

Туркиня

ХІІІ-ті УКРАЇНСЬКІ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ПЕРШОСТІ УСЦАК

НА ПЛАСТОВІЙ СІЧІ В ГРЕФТОНІ
БІЛЯ ТОРОНТА, СЕРПЕНЬ 1971

(Продовження з числа за січень ц. р., сторінка 26)

ГРУПА ЮНАКІВ ДО 15 РОКІВ

Біг на 60 м.

1. Балабан В. — СУМ Торонто — — — — 7.4 сек.
2. Жолкевич Р. — СУМ Торонто — — — — 7.5 сек.
3. Кузів Р. — СУМ Торонто — — — — 7.8 сек.

Спортова дружина пластуців із Пл. Станиці в Торонті у дефіляді на початку змагань. У першому ряді зліва: ст. пл. Богдан Лихач, пл. розв. Юрій Лучків, ст. пл. Борис Гелей і ст. пл. Орест Федорович.

Гінці 4 X 60 м.

1. СУМ Торонто І — — — — — 30.3 сек.
2. Пласт Торонто — — — — — 31.7 сек.
3. СУМ Торонто ІІ — — — — — 32.8 сек.

Скок у довжину

1. Чузрай Я. — Пласт Клівленд — — — 16-4 стіп
2. Балабан В. — СУМ Торонто — — — 15-6 стіп
3. Жугута Я. — Пласт Клівленд — — — 15-4 стіп

Скок у височину

1. Жолкевич Р. — СУМ Торонто — — — 4-9 стіп
2. Ігнатювич Ю. Пласт Торонто — — — 4-8 стіп
3. Шевчук Л. — Пласт Торонто — — — 4-6 стіп

Мет диском

1. Балабан В. — СУМ Торонто — — — 107-6 стіп
2. Кривоніс М. — Пласт Торонто — — — 106-8 стіп
3. Жолкевич Р. — СУМ Торонто — — — 103-5 стіп

Стусан кулею

1. Кривоніс М. — Пласт Торонто — — — 39-11 стіп
2. Яріш Р. — СУМ Торонто — — — — 36-11 стіп
3. Балабан В. — СУМ Торонто — — — — 33-8 стіп

Трофей Кредитової Каси "Певність" Чикаго здобули юнаки СУМ Торонто 108 точок перед Пласт Торонто 51 точка та Пласт Клівленд 31 точка.

ГРУПА ЮНАКІВ ВІД 15 ДО 18 РОКІВ

Біг на 100 м.

1. Залуцький П. — Пласт Дітройт — — — 10.9 сек.
2. Вазюк А. — Пласт Торонто — — — — 11.0 сек.
3. Гелей Р. — Пласт Торонто — — — — 11.3 сек.

Біг на 400 м.

1. Залуцький П. — Пласт Дітройт — — — 53.5 сек.
2. Вазюк А. — Пласт Торонто — — — — 53.7 сек.
3. Музичка Я. — СУМ Торонто — — — — 54.8 сек.

Біг на 800 м.

1. Залуцький П. — Пласт Торонто — — 2:12.6 хвил.
2. Музичка Я. — СУМ Торонто — — — 2:13.5 хвил.
3. Ліщинецький Р. — Пласт Торонто — 2:14.6 хвил.

Біг на 1500 м.

1. Ліщинецький Р. Пласт Клівленд — — 5:14.5 хвил.
2. Ринда Р. — СУМ Торонто — — — — 5:15.4 хвил.
3. Тхорик З. — СУМ Торонто — — — — 5:20.2 хвил.

Гінці 4 X 100 м.

1. Пласт Торонто І — — — — — 45.9 сек.
2. Пласт Дітройт — — — — — 47.6 сек.
3. Пласт Торонто ІІ — — — — — 51.3 сек.

Біг через плітки 110 м.

1. Лучків Ю. — Пласт Торонто — — — — 17.5 сек.
2. Ліщинецький Р. Пласт Клівленд — — — 17.7 сек.
3. Маринюк Ю. — Пласт Дітройт — — — — 18.9 сек.

Скок у довжину

1. Гелей Р. — Пласт Торонто — — — — 19-10 стіп
2. Лучків Ю. — Пласт Торонто — — — — 19-3 стіп
3. Музичка Я. — СУМ Торонто — — — — 18-8 стіп

Скок у височінь

1. Лучків Ю. — Пласт Торонто — — — — 5-10 стіп
2. Гелей Р. — Пласт Торонто — — — — 5-9 стіп
3. Мацко А. — Пласт Торонто — — — — 5-8 стіп

Скок із жердкою

1. Ліщинський Р. — Пласт Клівленд — — 12-0 стіп
2. Книгідський В. — СУМ Торонто — — — 10-6 стіп
3. Лучків Ю. — Пласт Торонто — — — — 7-6 стіп

Ст. пл. Роман Ліщинський, Пласт-Клівленд, встановив новий рекорд скоку жердкою (12.8 стіп) у середній групі юнаків (15-18 років).

Трискок

1. Гелей Р. — Пласт Торонто — — — — 40-1 стіп
2. Музичка Я. — СУМ Торонто — — — — 38-10 стіп
3. Лучків Ю. — Пласт Торонто — — — — 38-6 стіп

Мет диском

1. Книгідський В. — СУМ Торонто — — — — 136-2 стіп
2. Маринюк Ю. — Пласт Дітройт — — — — 120-8 стіп
3. Федик Ю. — Пласт Торонто — — — — 115-8 стіп

Мет ратищем

1. Книгідський В. — СУМ Торонто — — — — 166-7 стіп
2. Гудзовський Т. — СУМ Торонто — — — — 166-4 стіп
3. Федик Ю. — Пласт Торонто — — — — 149-0 стіп

Стусан кулею

1. Маринюк Ю. — Пласт Дітройт — — — — 50-6 стіп
2. Федик Ю. — Пласт Торонто — — — — 48-11 стіп
3. Ляхач В. — Пласт Торонто — — — — 43-7 стіп

Трофей Пластової Станиці Торонто здобули юнаки Пласт Торонто 170 точок перед СУМ Торонто 93 точки, Пласт Дітройт 72 точки, Пласт Клівленд 42 точки, Пласт Чорноморці 5 точок.

ГРУПА ЧОЛОВІКІВ ПОВИЩЕ 18 РОКІВ

Біг на 100 м.

1. Гнип М. — СУМ Торонто — — — — 10.8 сек.
2. Волощук В. — СУМ Торонто — — — — 11.4 сек.

Біг на 400 м.

1. Гнип М. — СУМ Торонто — — — — 50.5 сек.
2. Ліщинський Р. — Пласт Клівленд — — — 55.7 сек.
3. Радванський М. — СУМ Торонто — — — 55.9 сек.

Біг на 800 м.

1. Совчук І. — Пласт Чорноморці — — — 2:10.3 хвил.
2. Лончина В. — Пласт Дітройт — — — — 2:20.0 хвил.
3. Дрогобицький О. — Пласт Торонто — — — 2:21.3 хвил.

Біг на 1500 м.

1. Окуленко Я. — Пласт Чорноморці — — — 4:54.8 хвил.
2. Савчук І. — Пласт Чорноморці — — — 4:59.5 хвил.
3. Лисий В. — СУМ Торонто — — — — 5:11.6 хвил.

Біг на 3000 м.

1. Окуленко Я. — Пласт Чорноморці — — — 9:28.9 хвил.
2. Лончина В. — Пласт Дітройт — — — — 10:12.2 хвил.
3. Лисий В. — СУМ Торонто — — — — 10:30.2 хвил.

Гінці 4 X 100 м.

1. Пласт Чорноморці — — — — — 47.3 сек.
2. Пласт Клівленд — — — — — 48.1 сек.
3. Пласт Торонто — — — — — 50.1 сек.

Гінці 4 X 400 м.

1. СУМ Торонто — — — — — 3:47.0 хвил.
2. Пласт Клівленд — — — — — 3:48.3 хвил.
3. Пласт Чорноморці — — — — — 3:50.5 хвил.

Біг через плітки 110 м.

1. Гнип М. — СУМ Торонто — — — — — 15.1 сек.
2. Волощук В. — СУМ Торонто — — — — — 19.6 сек.

Передбіг на 400 метрів учасників змагань найстаршої групи мужчин (поверх 18 років). Зліва: Володимир Федунчак (СУМ - Торонто), Ігор Вдович (Пласт - Торонто), Любомир Скоцень (частинно заслонений, СУМ - Торонто) і Мирослав Гнип (СУМ - Торонто).

Скок у довжину

1. Волощук В. — СУМ Торонто — — — — 20-3 стіп
2. Храпливий А. — Пласт Чорноморці — — — 19-6 стіп
3. Гелей В. — Пласт Торонто — — — — — 18-6 стіп

Скок у височінь

1. Сушко В. — Пласт Клівленд — — — — — 6-0 стіп
2. Савчук І. — Пласт Чорноморці — — — — 5-6 стіп
3. Волощук В. — СУМ Торонто — — — — — 5-5 стіп

Скок із жердкою

1. Сушко В. — Пласт Клівленд — — — — — 12-0 стіп
2. Сушко І. — Пласт Клівленд — — — — — 10-6 стіп
3. Фединський А. — Пласт Клівленд — — — — 8-0 стіп

Трискок

1. Волошук Б. — СУМ Торонто — — — 40-9 стіп
2. Храпливий А. — Пласт Чорноморці — 39-10 стіп
3. Стахів З. — Пласт Чорноморці — — — 36-9 стіп

Мет диском

1. Чамбул Б. — СУМ Торонто — — — 150-10 стіп
2. Федунчак В. — СУМ Торонто — — — 105-6 стіп
3. Федорович О. — Пласт Торонто — — — 103-9 стіп

Мет ратищем

1. Федунчак В. — СУМ Торонто — — — 173-8 стіп
2. Сушко Б. — Пласт Клівленд — — — 143-11 стіп
3. Пашин О. — Пласт Клівленд — — — 141-0 стіп

Стусан кулею

1. Чамбул Б. — СУМ Торонто — — — 44-9 стіп
2. Федунчак В. — СУМ Торонто — — — 36-11 стіп
3. Залуцький І. — Пласт Чорноморці — — — 35-8 стіп

Трофей УСЦАК здобули чоловіки СУМ Торонто 148 точок перед Пласт Чорноморці 131 точка, Пласт Клівленд 72 точки, Пласт Торонто 33 точки та Пласт Дітройт 15 точок.

У загальному точкуванні змагуни СУМ Торонто здобули 656 точок, тим самим перше місце та трофей Конопади, Пласт Торонто 508 точок, друге місце та трофей СУМ Торонто, Пласт Клівленд 218 точок, третє місце та трофей Пластової Станіці Торонто, Пласт Чорноморці 142 точки і Пласт Дітройт 119 точок.

Порівнюючи цьогорічні висліди з вислідами минулого року, з приємністю треба ствердити, що вони піднесли на 40%. Це свідчить, що молодь вправляє легкоатлетичну та старасться підтягнути себе технічно.

Представник СУМ - Торонто, Богдан Волошук, одержує трофей за 1-ше місце в загальному точкуванні.

Ці легкоатлетичні змагання — це одна з імпрез української молоді, де понад двісті молодих людей беруть активну участь в ній, знайомляться взаємно і багато нав'язують тісніші контакти. Тому УСЦАК старається такі імпрези підтримувати та пропагувати участь молоді в них для користі самої молоді. Також і нашим завданням у Пласті є допомогти юнацтву в цьому напрямі, бо спорт виробляє не тільки гарт тіла, але і духа та кристалізує характер молоді людини.

Я. Кривоніс,

спорт. реф. ПЛ. Станіці Торонто

Фотознімки виготовив:

пл. скоб-гребець Юрій Кузьмович, Нью-Йорк, США.

А ЯКБИ ПІДИЙШОВ ДО ТЕБЕ СОБАКА...

(на поучення дітям)

Підійшов раз до мене собака і гавкає:

— Гав, гав!?

Так, я українець.

— Гав, гав!?

Так, по-рідному говорити вмію.

— Гав, гав?!?

Не соромлюсь.

— Гав, гав?!?

Іншої мови на світі нема.

— Гав... По такому довгому шуканні нарешті натрапив на одного, що не соромиться своєї рідної.

Горда Ваша мова: це справжній шедевр людського творення!

З одноднівки «Малий семінарист» ч. 1 (14)
1969-1970, Рим.

ВЕСЕЛКА

144 Друга Євгену в Нью-Йорку
(в Пластовому Домі)
Tel.: ORegon 4-9576/79/98

відкрита щодня від вчасного ранку до пізньої ночі.

- * Зимні і теплі перекуси, сніданки, полуденки * содові води
 - * морозиво * солодощі — теж вибагливі, імпортовані
 - * шкільне і канц. приладдя * українські і чужомовні часописи.
- «Веселка» є улюбленим місцем зустрічів нашої молоді!

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА" за січень ц. р.

Замість квітів на могилу св. п. пл. сен. д-р Анни Герасимович з Манчестеру, Великобританія, склали членки 2-го Куреня УПС-ок "Ті, що греблі рвуть" з Нью-Йорку, США	\$120.00
Українська Народня Каса, Монреаль, Канада	50.00
Замість квітів на могилу покійного Батька свого друга Ігоря Мицика, бл. п. Дмитра Мицика з Чикаго, США, складають члени Гуртка УПУ-ів "Сокіл" в Чикаго, США	15.00
пл. сен. д-р Орест і Аня Гаврилукі, Вашингтон	12.00
2-ий Курінь УПС-ок "Ті, що греблі рвуть", Нью-Йорк, США, замість квітів на могилу св. п. пл. сен. Володимира Комісара з Торонта, Канада	10.00
пл. юн. Тоска Кекіш, Чикаго, США, замість квітів на могилу свого Дідуня, бл. п. о. радн. Ярослава Кекіша	10.00
пл. юн. Христя Кущмелін, Торонто, Канада	6.00
пл. сен. Петро і Ольга Саварини, Едмонтон, Булава Кошової при Пластовій Станиці в Лос Анджелес, США	5.00
пл. юн. Рута і Христя Панчуки, Чикаго, США	4.00
пл. юн. Адріан і Оріся Городецькі, Кенделл Парк, США	4.00
пл. сен. Богданна Титла, Гасбрук Гайтс, США	4.00
пл. юн. Марко Прокоп, Воррен, США	4.00
пл. юн. Таїса Шеремета, Бінгетон, США	4.00
пл. сен. Святослав Петрів, Соммервіл, США	3.00
пл. сен. Ярослав Іванусів, Едмонтон, Канада	3.00
ст. пл. Христя і Орест Баранські, Йонкерс, США	3.00
пл. юн. Марко Мотика, Рочестер, США	2.50
пл. юн. Олег і Марія Гринькові, Дітройт, США	2.50
пл. юн. Наталя Литваківська, Гері, США	2.50
пл. юн. Зенон і Андрій Березовські, Торонто	2.50
пл. юн. Марта Зелік, Нью-Йорк, США	2.50
ст. пл. Марта Лісікевич, Воррен, США	2.00
ст. пл. Оріся Цирик, Черрі Гілл, США	2.00
пл. юн. Роман Цегельський, Парма, США	2.00
пл. юн. Віра Левицька, Нью-Йорк, США	2.00
пл. юн. Марта і Олександра Кущнірі, Йонкерс	2.00
пл. юн. Борис Мицьо, Ньюарк, США	1.00

пл. сен. Яро Гладкий, Гаррісбург, США	1.00
пл. вірл. Оленка Ганушевська, Норт Провіденс	1.00
пл. юн. Зенон Позняк, Іслінгтон, Канада	1.00
пл. юн. Степан Макух, Вікторія, Канада	1.00
пл. сен. Орест Халупа, Бронкс, США	1.00
пл. юн. Лариса Дячок, Вашингтон, США	1.00
пл. юн. Стефанія Демків, Дітройт, США	0.75
Разом у цьому списку	\$291.50

● Усім жертводавцям складаємо на цьому місці нашу щиру подяку за їхні датки на пресфонд "Юнака". Ці датки допомагають нам у великій мірі продовжати наше видавниче діло.

● Усіх тих, що в цьому році ще не склали своїх датків на пресфонд "Юнака", прохасмо зробити це як найшвидше.

● ХТО ЧЕРГОВИЙ?

Замість квітів на могилу
мого Дідуня

бл. п.

о. радн. ЯРОСЛАВА КЕКІША

складаю \$10.00 на пресфонд "Юнака".

Пл. юн. Тоска Кекіш
Чикаго, США

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ
Теодосія Волошина

Astro Travel Service

2198 BLOOR ST. WEST — TORONTO 9, ONTARIO
Telephone: 766-1118 & 766-1119

- Полагоджує всі справи у зв'язку із спровадженням рідні з України та інших країн Східної Європи.
- Продає квитки на всі літунські, корабельні та автобусові лінії світу.
- Нотаріально завірює всі потрібні документи.

**Чи Ви вже вирівняли
передплату?**

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той доляр, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ «Самопоміч» платить 5% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

ПРАЦЯ і ОЩАДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ВАШУ МАЙБУТНІСТЬ!

- Ощадністеві вклади без права виписувати чеки

- Термінові вклади (більші суми) на 2 і більше років

6 % | 7 %

- Студійні ощадністеві вклади на 7%!
- При виплатах уживайте наших чеків!
- Дасмо позики на догідні сплати!

Складайте Ваші ощадності
у кредитовій кооперативі

»БУДУЧНІСТЬ«

Buduchnist (Toronto) Credit Union Ltd.
140 Bathurst Street — Toronto 2-B, Ontario
Phone: 366-9863 & 366-4547

**Друкерія
КИЇВ**

виконує
всіх
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро
МАРКІЯНА КОГУТА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

Ціна: 75 центів

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA
If not delivered please return to:
YUNAK Magazine
2199 Bloor St. W., Toronto 21, Ont., Canada
RETURN POSTAGE GUARANTEED

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТИВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

В Пластовій кооперативі ПЛАЙ

PLY CO-OP LTD., 768 Queen St. W., Toronto 3, Ont.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПЛАСТОВІ ВІДЗНАКИ

- новацьких роїв і гнізд
- юнацьких гуртків і куренів
- новацьких і юнацьких проб
- нов. і юн. іспитів умілостей

БОРСУК

ІЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОВК

ОЛЕНЬ

ЛЕОПАРД

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУ

У цьому оголошенні поміщені зразки відзнак юнацьких гуртків, які продаємо по 50 центів за штуку. Маємо постійно на складі 40 різних родів таких відзнак і можемо їх кожночасно вислати. Виготовляємо також інші відзнаки роїв УПН і гуртків УПЮ на замовлення.

КУПУЙТЕ В НАС ТАКОЖ:

★ всякі інші пластові відзнаки ★ усі частини пластових одностроїв ★ таборовий виряд ★ спортове приладдя ★ усі пластові видання, а зокрема обов'язковий для юнацтва посібник, автором якого є основник Пласту
ПРОФ. Д-Р ОЛЕКСАНДЕР ТИСОВСЬКИЙ (ДРОТ)

Життя в Пласті

544 сторін • багато ілюстрацій • ціна 6.50 дол.

* КУПУЙТЕ В ПЛАСТОВІЙ КООПЕРАТИВІ «ПЛАЙ»!

* ЧИСТИЙ ПРИБУТОК КООПЕРАТИВИ «ПЛАЙ»
ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВИХОВНІ ЦІЛІ ПЛАСТУ!